WASHINGTON D. C

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 21-го ВЕРЕСНЯ 1950. No. 219. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 21, 1950 VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ВОЄННИЙ ПОДАТКОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ГОТОВИЙ

Вашингтон, 19. вересня. — Конференція обох палат Конгресу дійшла до згоди при вирівнюванні різниць в законопроєктах „тимчасового" воєнного податку, який має вносити пять біліонів долярів. Багато часу присвячено на податок від дивіденд-рацій, яку дістануть члени корпорацій від чистого зиску. Цей податок має бути вибираний самими корпораціями при їх виплаті так, як вибирається податок при виплаті робітничих платень. Податок у висоті 10 відсотків від дивіденд принесе скарбові коло 200 мільйонів доходу. Законопроєкт про побирання додаткових податків від надзвичайного чистого зиску не буде обговорюваний в теперішній сесії з огляду на осінні вибори. Його візьмуть під дискусію негайно в наступній повиборчій сесії.

АРМІЯ ПОКЛИКАЄ 10,000 ОФІЦЕРІВ

Вашингтон. — Команда армії оприлюднює, що покличе до служби 9,565 резервових офіцерів в рангах капітанів і поручників. Крім того ще 205 капелянів з офіцерськими рангами, а до того 240 офіцерів-літунів до кінця місяця грудня. Новий призив збільшить кількість резервових офіцерів, покликаних до активної служби, до висоти 17,427. Оповіщено теж, що офіцери Національної Гвардії, які добровільно зголосилися до активної служби за одобренням генерального адютанта з їхніх стейтів, тепер будуть прийняті командантами армії. Давніше такі офіцери вижидали покликання разом із своїми відділами Національної Гвардії. Департамент оборони дав дозвіл стейтам організувати свої власні військові сили для служби в такому часі, коли відділи Національної Гвардії пішли до активної служби.

ВОЯКИ З ВОЄННИХ ЗОН ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ПОДАТКІВ

Вашингтон. — Конференція обох конгресових палат згодилася на законопроєкт для звільнення часових вояків від плачення податків від платень, коли вони перебувають на полі боїв. Це відноситься в першу чергу до вояків, які перебувають у Кореї або й в інших околицях, обнятих війною. Офіцери, які часово служать у воєнних околицях, будуть звільнені від податку від платень до висоти $200 на місяць. Зрештою всі інші можливі приходи будуть підлягати податкам, а теж і платні таких вояків і офецерів, які служать в околицях, які необняті війною. Ці постанови містяться в законопроєкті про накладення податку на покриття воєнних видатків у висоті $4,508,000,000.

БУНДЮЧНІСТЬ КОМУНІСТІВ СЛАБНЕ

Ню Йорк. — Комуністичне віче, скликане до Медисон Сквер Гарден з нагоди відкриття сесії Генеральної Асамблеї Обєднаних Націй ніби то для пропаганди миру і для звеличання річниці 31 ліття існування партії, перемінилося на ділі на напасти проти Америки і Обєднаних Націй за їхню оборону Кореї перед аґресією комуністів. Комуністичні газети взивали своїх членів і попутчиків до переповнення залі так, щоб сусідні вулиці були залляті масою народу. Відзив був такий, що заля була заповнена тільки до половини, тобто явилося яких 10,000 осіб. Звичайно підчас таких зібрань було повно фотографів і газетярів, а тепер це все було заборонене самими комуністами. Вони бояться, щоб на підставі фотографій не можна було потягнути до відповідальности таких осіб, які досі ще не зареєстровані у комуністичних списках. Промовці ще дальше виголошували оклики „Слава Совєтському Союзові й його великому лідерові Йосипові Сталінові, могутньому і непереможному!", а водночас ганьбили на всі заставки ген. Доґлеса МекАртура за його стратегію в Кореї.

Сесія Генеральної Асамблеї почалася відкиненням червоного Китаю

Лейк Соксес, 20. вересня. — П'ята звичайна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй почалася вчора після полудня тим, що величезною більшістю голосів відкинула індійську і совєтську пропозиції, щоби прийняти комуністичний Китай до Асамблеї та інших органів Об'єднаних Націй. Індійську резолюцію в справі прийняття комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй, зголошену безпосередньо після хвилинної мовчанки для молитви, якою сесія традиційно почалася, Асамблея відкинула більшістю 33 голосів проти 16 та при 10 здержаних. Опісля Асамблея відкинула більшістю 30 голосів проти 10 і при 8 здержаних совєтську пропозицію щодо відмовлення права репрезентації в О. Н. „групі Куомінтангу", отже національно-китайському урядові. Негайно після зголошення індійської резолюції, державний секретар Дін Ачесон, що очолює американську делегацію, звернувся до Асамблеї зі закликом, щоб цю резолюцію відкинути. Підчас голосування, в користь резолюції піднесли руки представники: Афганістану, Бурми, Білорусі, Чехословаччини, Данії, Індії, Ізраїля, Голандії, Норвегії, Пакістану, Польщі, Швеції, підсовєтської України, Совєтського Союзу, Британії і Югославії. — Проти неї були: Австралія, Бельгія, Болівія, Бразилія, Чілє, Китай, Колюмбія, Коста Ріка, Куба, Домініканська Республіка, Ель Сальвадор, Етіопія, Греція, Гаїті, Гондурас, Ісляндія, Іран, Ірак, Ліберія, Люксембурґ, Мексико, Нова Зеляндія, Нікараґуа, Панама, Параґвай, Перу, Филипіни, Сіям, Туреччина, Південна Африка, Злучені Держави Америки, Уруґвай і Венесуеля. — Здержалися від голосування: Арґентина, Канада, Еквадор, Єгипет, Франція, Гватемаля, Ливан, Савдівська Арабія, Сирія і Ємен. — Вислід цього голосування, як теж відкинення совєтської резолюції ще не означає остаточного перерішення справи комуністичного Китаю, бо опісля Асамблея прийняла канадську резолюцію про створення сім-особового комітету, який розглянув би цю справу і опісля зреферував Асамблеї.

(Докінчення на стор. 4-ій)

БЕЗ ТРАДИЦІЙНОГО ВЕТА в Об'єднаних Націях, голова совєтської делеґації на теперішній сесії Генеральної Асамблеї, міністер закордонних справ Андрей Вишинський, дає свій автограф 7-літньому Ричардові Френкові, після приїзду до Ню Йорку на кораблі „Квін Елизабет". Вишинський, якого вважається головним гучномовцем Кремля, вже на інавґураційній сесії Асамблеї виступив з пропозицією викинути з О.Н. національно-китайського представника, але Асамблея відкинула його пропозицію.

НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІТАЄ ЗАХІДНІ ГАРАНТІЇ

Бонн, Німеччина, 20. вересня. — Канцлер Західно-Німецької Федеративної Республіки, д-р Конрад Аденауер висловився з великим одушевленням про останні рішення міністрів закордонних справ трьох західних великодержав щодо військових гарантій для оборони Німеччини перед сподіваним совєтським нападом та щодо дальшого злагіднення окупаційної контролі і остаточного закінчення воєнного стану. Міністри, як відомо, рішили на своїх минуло-тижневих нарадах в Ню Йорку визнати що кожний напад на Західну Німеччину вважатиметься нападом на Злучені Держави, Британію і Францію. Проте, — канцлер Аденауер не скривав свого розчарування щодо нерішеного становища аліянтів відносно створення власної німецької оборонної сили, якщо вже не армії, то бодай відповідно сильної федеральної поліції. Вміжчасі, федеральний німецький уряд рішив віддалити з праці в урядах всіх екстремістів, зокрема комуністів. Це рішення було одобрене окупаційними властями.

АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕЙШЛИ РІКУ ГАН В ПОХОДІ НА СЕУЛ

ВЕЙҐВАН І ПОГАНГ В АЛІЯНТСЬКИХ РУКАХ. — РІКУ НАКТОНГ ПЕРЕСТУПЛЕНО В 4-ох МІСЦЯХ.

Токіо, 20. вересня. — Головні сили американської Першої Дивізії Морської Піхоти переправились сьогодні вранці широким фронтом через ріку Ган, перед безпосереднім наступом на здобуту червоними в перших днях війни столицю Корейської Республіки, місто Сеул. На південному фронті американські сили перейшли знову вже в четвертому місці дотепершню головну оборонну лінію на річці Нактонг, здобули місто Вейґван, дотепершню головну твердиню червоного наступу на центральному фронті, та посуваються дальше в північно-східному напрямі на Сеул. На східному секторі фронту південно-корейські війська здобули знову місто Поганг, другий по величині порт на східньому побережжі південної Кореї. Стверджується щораз сильніший спротив ворога на десантному фронті біля Сеул, тоді як його головні сили на південному фронті є в генеральному відступі, що в поодиноких випадках поступово перемінюється в панічну втечу.

Через ріку Ган, яку вже раніше були перейшли розвідчі відділи морської піхоти, встановляючи на її східному березі широкий на шість миль мостовий причілок і провіривши оборонні позиції та споруди ворога, головні американські сили переправились човнами та земно-водними автомашинами на лінії між здобутим попередньо найкращим в Кореї аеродромом Кімпо та Йонгдунґпо, передмістям Сеул. Аеродром Кімпо вже служить американцям за головну базу повітряного постачання на десантний фронт. Тоді, як головні сили морської піхоти стоять на передмістях Сеул, на їх правому крилі з'днання Сьомої Дивізії Піхоти вже почали похід на південний захід, посуваючись швидко головним

(Докінчення на стор. 4-тій)

ПЕРЕД ГЕНЕРАЛЬНИМ НАСТУПОМ НА СЕУЛ

Кімпо, Корея, 20. вересня. — Переправа головних американських сил через річку Ган та відкриття сильного артилерійського вогню на Сеул заповідають безпосередній наступ на цю колишню столицю Корейської Республіки. В повідомленнях з фронту стверджується, що в цьому місті тепер могла б бути одна ворожа дивізія в неповному складі, правдоподібно около 4,000 вояків. Силу американських десантних військ подається на приблизно 40 до 50 тисяч, що постійно збільшується новими десантами. — Проте, ворог займає догідні стратегічні позиції і йому на допомогу поспішають щонайменше дві нові дивізії з південного фронту. Американці, правдоподібно, почнуть генеральний наступ ще заки наспіють ці дивізії.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА, що висадились в силі около 40,000 вояків в порті Інчон на західному побережжі південної Кореї, приготовляються до наступу на південно-корейську столицю Сеул (А), вступивши вже на її передмістя. Висаджена опісля Сьома Піхотна Дивізія є в поході на південний схід та зближається до міста Сувон.

БУДУТЬ ДЕПОРТУВАТИ ЧЛЕНІВ РОБІТНИЧОГО ОРДЕНУ

Ню Йорк. — Переслухання в справі депортації Андрія Дмитришина, віцепрезидента Міжнародного Робітничого Ордену, покінчилися і його справа піде до вирішення до департаменту справедливости у Вашинґтоні. Загальне переконання таке, що Дмитришин буде депортований, бо він не має права громадянства в Америці. Він був активний при організуванні українського відділу Робітничого Ордену, звісного під іменем „Запомоговий Союз Американських Українців". Уряд закидає Дмитришинові, що через цей відділ як і через увесь Робітничий Орден він вербував до Комуністичної партії чужинців, що перебувають в Америці. Тому ці чужинці мають бути депортовані, як тільки буде вирішена доля Дмитришина. Орден нараховує 185.000 членів.

ЗА ОБЄДНАННЯ І ЖЕРТВИ ВІЛЬНИХ ЛЮДЕЙ

Ню Йорк, 20. вересня. — Сер Гледвин Джеб, британський делегат до Обєднаних Націй, заговорив уперше поза форум О. Н. Він виголосив промову на зібранні Американської Ради Міжнародної Торговельної Палати в готелю Плаза. Він згадав про трудноці О. Н. в виповненні їхньої місії так довго, як довго Совєти будуть стояти на становищі, що комунізм і демократія не можуть існувати побіч себе і що комунізм мусить бути накинений усьому світові. Він того переконання, що Організація Обєднаних Націй може існувати без усування Совєтського Союзу зі свого складу, одначе для цієї цілі треба скріпити співпрацю Західних країн в Обєднаних Націях. Головно треба звернути увагу на економічну допомогу вільному світові в такому напрямі, який виявив през. Труман у своїй Четвертій Точці інавґураційної промови.

Ген. Лушус Клей, промовляючи на обіді Комітету для Вільної Европи в Клюбі Ейл, пригадав, що це не є американський спосіб звертати увагу на урядову підтримку при всякій діяльности. Тому обовязком приватних громадян доповинти працю „Голосу Америки" при розсіванні правди. Таке завдання перебрала на себе організація Вільної Европи і вона шукає фінансової підтримки громадян. Пропаганда, поширювана приватними людьми, матиме більший вплив на народи поза Залізною Заслоною, бо вона може бути ведена вільніше ніж пропаганда урядових чинників.

ЮВІЛЕЙ У.К.К. ВЕЛИКОЮ УКРАЇНСЬКОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ

Ню Йорк, 20. вересня. — З Ювілейного Комітету, створеного при Об'єднаних Українських Організаціях міста Ню Йорку для вшанування 10-тої річниці створення Українського Конґресового Комітету, повідомляють, що святкування Ювілею в дні 1. жовтня у великій залі Карнеґі Голл заповідається справді як велика загально-українська політична маніфестація. Окремого характеру надасть цій маніфестації заповіджений виступ трьох сенаторів: Герберта Г. Лімена та І. М. Айвеса зі стейту Ню Йорк і сенатора Брайена Мек Мегона з Конектикат, як теж проф. Джеймса Бирнгема, відомого автора праці про „Майбутню поразку комунізму". З українців промовлятимуть: голова УККомітету, проф. Лев Добрянський, та голова Ювілейного Комітету, Дмитро Галичин. В артистичній програмі імпрези виступлять найкращі артистичні сили метрополії. — Велике заінтересування імпрезою позначується вже хоч би тим, що українська громада з Ню Гейвен заповіла приїзд на маніфестацію окремими автобусами. Можна сподіватися, що ця маніфестація, з виступом сенаторів та інших американських промовців, матиме важливий відгомін не тільки серед загально-американського загалу, але й в міжнародних політичних колах, зібраних тепер на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй в Лейк Соксес. Українська громада Ню Йорку та метрополії мусить зі свого боку доложити всіх зусиль, щоби ця маніфестація випала так гідно і величаво, як того вимагає наша гідність та добро української справи.

РІ ЗАПОВІДАЄ ПОХІД ПОЗА 38 РІВНОБІЖНИК

Пусан, Корея 20. вересня. — Сили Об'єднаних Націй, що женуть тепер назад комуністичних наїзників на Південну Корею, „не можуть і не хочуть зупинитися на 38 рівнобіжнику", що ділив раніше Корею на комуністичну північну і вільну південну — твердив вчора південно - корейський президент Сингман Рі, промовляючи на великому зібранні з приводу аліянтського десанту в Інчон. Він твердив, що ця лінія вже більше не існує, бо її скасували комуністи своїм нападом на південну-корейську Республіку. „Ми переступимо цю штучну перегороду і підемо аж до природнього північного кордону нашої країни" — твердив президент Рі, заповідаючи, що причини теперішньої війни мусять бути усунені в основі, бо в іншому випадку вони завжди загрожували б, що можуть повторитися. Негайно після зібрання, президент Рі та посадник міста Сеул, Кі Дйонг, як теж група міських урядників виїхала на десантний фронт біля Сеул, щоб першими увійти до столиці, як тільки ворог буде з неї прогнаний.

НАЗНАЧЕННЯ МАРШАЛА ЗАТВЕРДЖЕНЕ В СЕНАТСЬКІЙ КОМІСІЇ

Сенатська комісія збройних сил, 9 голосами проти 2, затвердила назначення ген. Джорджа К. Маршала на становище секретаря оборони після того, як він вияснив свою ролю як делегат департаменту стейту до Китаю в 1946 р. Він признав, що в тому часі він вів переговори з обома ворожими китайськими групами, отже націоналістами і комуністами, щоб об'єднати їх у змаганні дістати фінансову допомогу з Америки. Маршал виконував тоді тільки доручення президента і департаменту стейту. В теперішньому часі він має вільну руку як самостійний секретар, одначе його ділянка не є політична. З кінцем минулого тижня обі конгресові палати перевели зміну закону в його користь. Закон забороняє настановляти секретарем оборони людину, яка була професійно у військовій службі і від того часу ще не минуло десять років. Зміна полягає в тому, що ген. Маршал вийнятий з-під такої засади. Тому, що усунено перепони для затвердження Маршала в його новому становищі, нема сумніву, що він обійме його негайно.

В АМЕРИЦІ

● **Секретар фльоти** Френсіс П. Метюз не думає резиґнувати зі свого становища. Поголоски про його уступлення появилися після виголошення ним промови в Бостоні про потребу запобіжної війни.

● **Про Гаролда Стассена,** кол. кандидата на президента ЗДА пишуть уже від кількох днів, що він має дістати високе назначення закордоном упродовж десяти днів. — Тепер він займає становище президента Пенсилвенського університету. Є поголоски, що він має стати наступником Мек Клоя як високий комісар у Німеччині.

● **Суспендують помічника** департаменту торгівлі, Михайла Лі за нельояльність. Він є з походження росіянин, уроджений в Манджурії. — Його платня виносить дол. 10,000.

● **Українська Учительська Громада** в Ню Йорку починає в суботу, 23. вересня ц. р. цикль рефератів на педагогічні теми. Того дня в год. 8-ій веч. в залі Академії св. Юрія, Д-р Володимир Калина виголосить першу доповідь на тему: „Психологічні типи учнів".

КЕРОВАНЕ СТРІЛЬНО ДОСЯГНЕ ІНШІ КОНТИНЕНТИ

Вашингтон. — Речник в департаменті оборони виявив, що вже йде праця над викінченням керованого стрільна, яке можна буде посилати на заокеанські континенти, як це довідується Доглес Ларсен, кореспондент пресової організації НЕА. Кошти такого стрільна будуть менші ніж кошти першої атомової бомби, які виносили тоді два біліони долярів. Та тут не йдеться про самі гроші. Ідеться про зосередження зусиль на один доцільний проєкт, замість на кілька. Нема сумніву, що кероване стрільно зможе завезти атомову бомбу на призначене місце на цілому земному ґльобі, одначе йдеться про це, яке стрільно вибрати. Їх є чотори роди, а ні одно них не має всіх потрібних якостей. Отже тепер іде праця над удосконаленням одного з проєктів, який був би найуспішніший. Така концентрація праці відтягає увагу від інших проєктів.

ЛЕЙБУРИСТИ ПЕРЕМОГЛИ В СПРАВІ НАЦІОНАЛІЗАЦІЇ СТАЛІ

Лондон, 20. вересня. — Британський парлямент ухвалив вчора більшістю 306 голосів проти 300 заяву довіря лейбуристському урядові в справі заповідженого ним здійснення наданих йому вже раніше повновластей відносно націоналізації стальної індустрії. Парлямент в цьому випадку, хоча тільки й дуже малою більшістю голосів, не взяв до уваги осторог лідерів консервативної і ліберальної опозиції, Винстона Чорчила та Клемента Дейвіса, які висловлювали побоювання, що того роду акція посилить партійну боротьбу, причиниться до розєднання народу та припинить виконання програми озброєння в ці грізні часи. Голосування відбулося на домагання Чорчила, що критикував лейбуристський уряд за приступлення до здійснення ухваленої націоналізації в дуже невідповідний час міжнародної кризи. Закон про націоналізацію був ухвалений ще попереднім парляментом в листопаді минулого року, але після виборів, які принесли лейбуристам тільки дуже малу перемогу, уряд пішов на компроміс та досі відкладав переведення цього закону в життя.

В СВІТІ

● **1.300 інженерів лондонських** газівень почали страйк, домагаючись підвишки зарібітної платні. У висліді, багато вулиць англійської метрополії та ще більше домів залишилися без світла.

● **Московська „Правда"** накинулась лайкою на цілий ряд визначних американських і британських філософів та істориків, називаючи їх „ідеологами імперіялізму та ворогами миру і прогресу".

● **Премієр Сіяму** повідомив, що його країна одержить американської зброї вартости 30,000,000 долярів.

● **Індійський міністер** закордонних справ заперечив повідомлення, що комуно-корейський уряд звернувся до нього за посередництвом для замирення в Кореї.

● **84 американські ракетні** боєві літаки типу Ф-84 прилетіли до Німеччини для підкріплення стаціонованих там сил. В дорозі є ще дальші літаки.

● **Голандський уряд** предложив парляментові проєкт бюджету на наступний рік, в якому видатки на оборону збільшено до 1,125,000,000 долярів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧЕРГОВА СЕСІЯ СВІТОВОГО ПАРЛЯМЕНТУ

У Флошинг Медов почала свої наради п'ята з черги сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. Заповідається, що вона буде найважливішою з усіх дотеперішніх сесій. Причиною цього могла б бути вже сама тільки, поставлена на порядок нарад, справа „поліційної акції", яку зарядила Рада Безпеки Об'єднаних Націй в обороні Південної Корейської Республіки. Асамблея має тепер змогу висказати свою думку в цій справі. Немає сумніву, що совєтська делеґація, з А. Вишинським на чолі, повторить і перед цим міжнародним форумом всі свої дотеперішні брехні про американську „аґресію" та осуджуватиме рішення Ради Безпеки, у висліді якого припав Злученим Державам головний обов'язок оборони Південної Кореї.

Цим разом зустрінуться Совєти з матеріялом, предложеним ген. Доґлесом МекАртуром, який доказуватиме, що якраз Совєти є ініціяторами нападу на Південну Корею та що саме вони цей напад довго і всебічно підготовляли, доставлюючи для цеї цілі зброю. Предложено наявні докази, що Північна Корея діставала та продовжує діставати збройну допомогу теж і від комуністичного Китаю, подібно як її продовжує діставати теж і від Совєтів, всупереч всім протилежним совєтським запевненням. Обвинувачення відносно комуністичного Китаю предложать делеґати націоналістичного Китаю і це ускладнить ще більше справу допущення представників комуністичного китайського режиму до Організації Об'єднаних Націй. Ця справа й без того дуже складна, бо більшість в Асамблеї, як виглядає, перехиляється на бік Великої Британії та Індії й є за таким допущенням, думаючи таким чином льокалізувати війну в Азії. На всякий випадок навіть і ця більшість не є за тим, щоби полагодити цю справу позитивно для комуністичного Китаю скорше, ніж закінчиться війна в Кореї. До того, як навіть вона закінчиться і то перемогою Південного Китаю, себто Об'єднаних Націй, то ще виринає питання, як буде зі злукою обидвох частин Кореї в одну державу. Справа ця може набрати ще окремого значення вже тепер у тому розумінню, чи збройним силам переступати в їх „поліційній акції" 38 паралелю, що може стати прямо конечною вимогою воєнної стратегії.

Ми згадали тільки за одну важливу проблему, яка певно буде поставлена відразу на порядок нарад. Але важних справ світового значення, що є на програмі цеї сесії Асамблеї О.Н., є точно 73. Вони відносяться до Формози, італійських кольоній, Балканів, Єрусалиму, японських та німецьких воєнних полонених у Росії й т. д. і т. д.

На цій сесії Асамблеї О.Н. американський секретар стейту, Дін Ачесон, має виступити з програмовою промовою, в якій з'ясує точно ідеали і цілі Злучених Держав в їх змаганню до справедливого і тривкого миру в світі. Це буде відповіддю на совєтські брехні про „імперіялізм Злучених Держав" та про американські „аґресивні" пляни. Буде це сказане офіціяльно перед 500 делеґатами, представниками 59 держав, що теж зробить свій вплив. Теперішня сесія Асамблеї О.Н. буде не тільки „дебатуючою", але теж вирішальною у багатьох справах, хоч властиво Асамблея не мала б нічого вирішувати, тільки рекомендувати. Одначе, совєтське вето заставляє демократії до скріплення голосу Асамблеї в такий спосіб, щоб він заважував і дійсно вирішував, як голос Світового Парляменту, що ним Асамблея повинна бути, згідно з духом і переконанням демократій.

Плян цивільної оборони

Зголошений президентом Труманом для вирішення в Конґресі начерк цивільної оборони для цілої території Злучених Держав такий всецільний, що нема ділянки громадського й особистого життя, який не був ним обнятий. Слабим взірцем його у відносинах з-перед першої війни може бути хіба загальне ополчення, яке відкладано до кінця війни, коли грозила програ.

Новістю в теперішньому начерку є в подробицях придумана евакуація великих міст і то ще перед можливим нападом з повітря. Як можна передбачити можливість нападу з повітря, щоб перевести евакуацію, про це не сказано в начерку. Одначе це не зміняє справи, бо підготова до евакуації однаково мусить бути зроблена наперед. Це теж пригадка про небезпеку, яку можемо собі уявити хочби з того, що писали з нагоди скинення першої й другої атомової бомби в Японії.

Найважливіша пригадка та, що про свою долю мають подбати самі люди і не ждати аж влада видасть якісь накази. Накази добрі вже після нападу, щоб недопустити до замішання. Одначе передбачування особистого нещастя влада залишає самим мешканцям.

Ми вже писали кількома наворотами про ці справи, обговорюючи різні способи особистої охорони. У минулій війні американці не мали досвіду в цій справі. Тепер треба рахуватись з атакою з повітря. З цього не виходить, що треба попадати в переполох. Здавна знаємо, що можливий є вибух пожежі і тому втримуємо добровільні а то й фахові вогневі сторожі. Подібну конечність треба передбачити й тепер, хоч вона без порівняння більша й небезпечніша. Теж і тут пожежі внаслідок вибуху бомби являються найбільшою небезпекою. До цього треба заздалегідь приготовитись і знати, що треба робити. Ще будуть проголошувані подробиці орґанізації рятунку або й запобіження. На місцях уже видаються заклики до населення, щоб добровольці голосилися до участи в мобілізації оборони. Хто має час і почувається на силах, хай не відмовляється від такої служби — рятування себе й країни перед катастрофою.

Микола Чубатий.

Дім Української Культури в Ню Йорку

Недавно на сторінках „Свободи" Володимир Дорошенко, довголітний співробітник та директор знаменитої бібліотеки Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, порушив справу створення сховища для українського культурного добра в Ню Йорку. Шановний автор порушив преважну справу від якої нині залежить може й саме існування української національної культури. Йдеться про створення в Америці такого осередку, де були б приміщені: Українська Національна Бібліотека, Український Центральний Архів важних актів, Український Музей — центральне сховище українського культурного добра поза Совєтами.

Розсипані скарби українського духа.

З хвилею окупації російськими большевиками Західної України, а згодом й Карпатської України, під владою Москви опинилися всі українські землі. Зокрема опинився такий пульсуючий центр української культури, яким був Львів зі своїми українознавчими бібліотеками — Наукового Товариства ім. Шевченка та бібліотекою Народного Дому, з архівом старого Ставропигійського Братства та з Українським Націоналньим Музеєм.

Більше як сто літ українці цілої України громадили в тих сховищах рідної культури книги, рукописи, документи та музейні збірки, що свідчили про наше національне життя в минулому. Все це зібране добре пережило австрійську та польську окупацію, ціле та ненарушене. Прийшли большевики та зачали руйнувати всі докази національної культури українського народу. Не тільки публичні біліотеки, але також приватні домашні бібліотеки підлягли суворій чистці. Все, що писало та ілюструвало боротьбу українського народу за визволення, по наказу совєтської влади було знищене.

Поза українськими землями в Празі створено Музей Визвольної Боротьби, що збирав документи боротьби українського народу за власну державу. На жаль той музей примістили неосторожно в Празі і він також тепер в большевицьких руках.

Окремі українці - науковці чи любителі української культури повивозили з рідної землі дещо культурного добра — рідкі книги, документи тощо. Нині й це розпорошене по цілому світі, особливо від часу, як люди стали розїзджатися з Німеччини до різних країн. Дещо цінного культурного добра розпорошеного по приватних хатах та дрібних бібліотеках находиться теж в Америці. На еміґрації найшлися також важні українські державні архіви. Теж і вони мусять бути дбайливо збережені, доки не повстане українська держава й вони не перейдуть до Українського Державного Архіву. Вони не сміють як дотепер бутвіти в приватній пивниці в Ню Йорку. **Ось такий жалюгідний стан культурного добра українського народу. Не зберемо його негайно, не охоронемо перед знищенням та згубленням, так українській культурі буде завданий такий болючий удар, який може рівнятись нашій політичній катастрофі нинішнього дня.**

Пропало б це все, тоді за двадцять чи тридцять літ, як вимруть ще й українські вчені з українознавчим знанням, перед українською культурою, тою духовою силою, яка творить нас нині вже нацією на останнім ступні до власної держави, стоїть чорна майбутність. Ніхто не знає, як довго потриває міжнародний хаос, спричинений існуванням большевизму в світі. Потривав би такий стан кількадесять літ, а ми нічого не зробили б, щоб зберегти ці скарби нації, так український нарід може повернути до того стану національного занепаду, який був перед Шевченком.

Не потішаймося, що маємо нині Українську Повстанчу Армію, що нині національна свідомість опановує душі українського загалу та що ми вже масово, а не одиницями національно свідомі. В першій половині 18-го століття, за часів і по смерти гетьмана І. Мазепи не тільки була, як і тепер, українська інтелігенція, українська патріотична еміґрація, але навіть українська патріотична армія на еміґрації. В Україні були все таки ще рямці власної держави. Світ знав про нас тоді не менше як нині. А проте, що сталося по сто літах? Треба було аж Шевченка, щоб будити українську незрячу масу до національної свідомости, до національної амбіції. Таке саме може статися й тепер, коли ми не збережемо незвичайно сумлінно кожної картинки українського національного життя, щоб ще кілька десяток літ українська культура зростала та

(Докінчення на стор. 3-тій)

За господарську активність

II.

ЗДА — країна, в якій дуже живо відчувається свободу. Свобода рухів, свобода поселення, місця й роду праці, думки, слова і т. д., це речі тут зовсім самозрозумілі. На господарському відтинку ця свобода дає право кожному майже без обмежень набувати господарські обєкти, відчиняти підприємства, проявляти індивідуальну ініціятиву. Саме на цій ініціятиві побудована ціла неохоплювальна ґіґантність американського господарського розвитку.

В попередній статті говорили ми про збуджування й зрушування нашої господарської ініціятиви. В цій хочемо застановитися над деякими можливостями організаційного схоплювання й унапрямлювання цієї ініціятиви.

З досвіду свого й чужого знаємо скільки доброго роблять професійні обєднання. Вони не лише збуджують ініціятиву, але дають найкращу змогу обмінювати досвід та збільшувати його; вони створюють пригожу атмосферу і з кожного поодинокого підприємства роблять частину великого тіла, частину, що сильна силою, знанням, розмахом і здобутками цілого. Доцінюючи це, в деяких осередках українського життя на терені ЗДА повстали вже професійни-станові обєднання українських приватних підприємців. Але їх дуже небагато. А й ті, що є не мають свого загальнокраєвого осередку, значить, не мають засобу, який дав би змогу з поодиноких цеглин побудувати велику будову. І власне з цього стану витікає виключна потреба зразу якнайскорше приступити до творення в поодиноких осередках місцевих професійно-станових з одного боку, а з другого боку до пороблення заходів в напрямі створення загальної централі. В цьому напрямі треба не лише узгляднити наші потреби й міркування, але теж обовязуючі норми і приняті звичаї. Обєднуючи в місцевих організаціях приватних підприємців, треба подбати про те, щоб охопити по змозі всіх, і професіями і персонально. Це зн. ремісників, купців, промисловців, представників і агентів фірм, посередників і т. д. Членами повинні бути як ті, що тепер виконують завдання приватних підприємців, так і ті, що їх колись виконували й мають намір у майбутньому робити це, якщо тільки заіснують можливості. Рухавши з одного боку цю справу, з другого боку треба звернути увагу ще й на інший співчинник. На терені обох Америк, де знайшлися більші кількості українських еміґрантів, є такі чи інші централі нашого життя. На терені ЗДА такою централею є Український Конгресовий Комітет.

Саме при таких централях, т. зн. на терені ЗДА при УКК, треба би покликати до життя господарський реферат, колеґію, раду, чи що. Ця колеґія чи рада мала би зі свого боку піклуватися і обдумувати шляхи для зміцнення нашої участи в господарському життю. Вона мала би впливати на вироблення відповідної постави для цих справ серед нашого громадянства. Вона сприяла би, як громадський чинник, розшукуванню й здобуванню відповідних фондів. Накінець, до неї в великій мірі належало би громадське опінювання як у відношенні до поодиноких людей, так і їх підприємств і цілих ділянок господарського життя.

Оце є речі, що їх в [illegible]кому в[illegible]падку від[illegible] не можна. До[illegible] приступати зразу. Д[illegible] цього вже визріло положення й ми самі розпоряджаємо силами, що можуть вивязатися з цього роду завдань. Серед українського громадянства на терені ЗДА є багато людей, які розуміють вагу господарського життя, мають опановані поодинокі ділянки його, або вироблений підхід і методу оцінки для цілости. Тут є люди, які вміли би повести підприємство і теж є люди, що вміли би творити центральні господарські установи. Їх треба до цієї роботи спрямувати. Це не є ніяке „шукання легкого хліба", а тільки розміщування людей у тих ділянках, у яких вони найбільше могли би дати для своєї суспільности й держави, та найкраще могли би влаштувати себе.

Лаштуючи ці речі, не можна легковажити цілого ряду перешкод і небезпек. Це справи не легкі й тому власне треба сконцентрувати всі можливі енергії, щоб не прогоріти. На терені ЗДА маємо до діла зі своєрідною надконцентрацією капіталу, яка доводить до того, що повстають міцні підприємства зі сотнями, чи навіть тисячами філій, що намагаються обслужити до найдрібніших усі потреби суспільности. Сконцентрувавши в своїх руках ці засоби, такі величезні підприємства є спроможні дати покупцеві такі умовини й такі низькі ціни, що їм трудно дорівняти. Але все-таки, як це вказує практика, завжди залишається більше чи менше місця для дрібних і середніх підприємств. Впрочім це вже здається і є закон господарського життя, що при повній акумуляції капіталу на одному відтинку, повстають можливості для дрібних підприємств на другому відтинку. А крім цього не всюди ж може досягнути рука тих промислових і торговельних ґіґантів. В дальшому питання конкуренції теж грає немалу ролю на цьому терені. Тут же є величезна кількість підприємств, говоримо про ці дрібніші, які виробили собі добре імя й клієнтелю, а до цього й капіталово є такі міцні, що не легко буде при них встоюватися. Крім цих ще можуть бути й інші трудноші. Але де ж буває без труднощів? І навіть, щоби вони були дуже великі, їх треба перемогти.

Корисні з цього будуть як для громадянства, так для величезної кількости одиниць. Скільки наших книговодів, організаторів і керівників господарських установ, бюрових працівників загребли свої вміння у некваліфікованій праці! Як тяжко переводити якунебудь збірку на загальні наші народні потреби! Це й не диво. Бо ж хіба легко є фармерові чи некваліфікованому робітникові попирати частими й більшими датками загальні справи? І через те напр. з ухвалених 250 тисяч долярів річних збірок на наші народні цілі в ЗДА дотепер зібрано біля 30 тисяч. А як виглядають ці справи у тих етнічних груп, які мають на терені ЗДА розбудовані торговельні, промислові, ремісничі і звязані з тим інші ділянки господарського життя? Напевно ми не є гірші від них і що можуть другі, це мусимо вміти зробити й ми.

Я. Гайвас.

Микола Понеділок.

САМОГУБСТВО

6)

— Не діждеш. Бандит завжди сам відчиняє. Двоє із зброєю підбігли до воріт. За ними Федя і актив. „Військовий" до Феді:

— Ми забираємо генерала, а ви — худобу.

— Панятно.

Актив натиснув на ворота. Піддалися. Тріснули і впали. Федя з групою чимшвидш до сараю. На півдорозі їх зупинила пісня:

— Ой чого ви поналазили,
Щоб вам очі повилазили.

Проспівавши, баба кинулася за ріг хати. Стала біля дверей. На порозі приготовлено сокиру. Два багнета насувалися до неї... Федя господарював біля сараю... Багнети вже на віддалі п'яти кроків... Баба затремтіла.

— Про кого це ти пойош? Га?

— Про вас, паразитів, що налізли на землю прадідів! Про вас.

Ось-ось вона буде в руках цих анцихристів... Руку в кишеню... Повнісіньку жменю тютюну. Сипнула одному межи очі... Той кинув гвинтівку... Другий підскочив до баби, але вона була вже в сінях...

Ще раз другому... Він долонями прикрив обличчя... В баби молотом било у скронях... Руки дрижали... Але тут не можна роздумувати... Схопила сокиру...

„У шиї найбільше кров бушує".

— Ось вам насміхатися з мене, — і сокира побагровіла... Перший впав... Другий руками розтирав обличчя. „Жирний". І заплющивши очі, баба Гапка вігнала сокиру в обличчя... Більш не могла втримати — сокира впала. Руки в крові... кохтина в червоних плямах... Можна збожеволіти...

— Рятуйте! — заверещала баба.

Федя кричав на вулицю:

— Поможіть, Гапка посікла міліцію.

Висаджували двері в сараї... бігла підмога... Бабі Гапці потемнів світ... Коли це просто над вухом пролунав голос Палажки:

— Тримайтеся, бабо, вмирать, так з музикою!

— Так, голубе. Спасибі. Вмієш стріляти. Бери ружо і поціли Федю. Вічна дяка буде тобі від Бога.

— Добре. — Палажка взяла гвинтівку.

— Чорт її знає, де ж тут сіпати...

Федя верховодив біля сараю. З трьох боків підступала міліція... Палажка ніколи не стрелила... Треба відважитись.

— Бабо, я інакше зроблю. Я його оцею шаблюкою.

Прожогом до сараю і зі всієї сили опустила багнет в спину Феді...

— Слава Богу, Палаж... Ззаду хтось вдарив. Баба Гапка повалилася... Коли підвели її, то вона вже побачила й Палажку зв'язаною. Їх виводили з подвіря. Активіст сповіщав „військовому":

— В хліві нема худоби...

Той заревів: — Нема, а де?

Всі оглядали подвіря. Порожньо.

— Он щось на яблуні гойдається!

„Військові" побігли... Оторопіли...

Там на тоненькій вірьовці, витягнувши шийку, висіла курка. В ногах тримала папірець. Розгорнули.

„Кінчаю самогубством, бо не можу знести партії триста яєць. Ліпше смерть, чим таке життя. Чубата".

Чоловий військовий заточився.

— По морді бийте стару суку! — наказав він.

Бабу Гапку вдарили. Вона не заплакала, лише тужно, як по-покійнику, заголосила:

— Ой, що ж то за влада, що від неї навіть кури кінчають життя самогубством...

— Штиком єйо, стерва!!

Загруз багнет у старечих костях...

Процесія рушила далі. Активіст за ногу відволік бабу до рову.

— — — — — — — —

Вечером і полохливого Івана забрали. Хату баби Гапки замкнули. Двері й вікна забили дошками. Двічі навідувалась Манька і Балерина додому. А потім зникли. Білокопитий довго ще бродив з багатьма товаришами по нещастю. Хтось з веселих причепив йому до хвоста таблицю з написом:

„Бігаю, блукаю
Господарів шукаю,
Господарів не найду,
У колгосп на ковбаси
попаду".

Згодом і він зник. Півень-підросток здох...

Гніздо баби Гапки розвалювалось.

Там гніздилось вороння.

Кінець.

Протокол з XXII. Звичайної Конвенції
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
яка відбулася в днях 22-28 травня 1950 року в готелі Голенден, Клівленд, О.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ

Пополуднева сесія. (Продовження)

Параграф 67 змінити так:

§ 67. Союз уповноважнений видавати членам наступні грамоти і такі інші форми грамот, які Головний Екзекутивний Комітет може ухвалити на підставі права, наданого йому 44-им параграфом статуту.

Кляса E — обезпечення платне за життя з вкладками впродовж 20 років;

Кляса E-65 — обезпечення платне за життя з вкладками до 65 року життя;

Кляса P — обезпечення платне по смерти з вкладками впродовж 20 років;

Кляса P-65 — обезпечення платне по смерти з вкладками до 65 року життя.

Кляса W — обезпечення платне по смерти з вкладками до кінця життя,

на такі максимальні суми:

У віці від 16 до 35 років не перевищаючи $5000
У віці від 36 до 45 років не перевищаючи $3500
У віці від 46 до 50 років не перевищаючи $2500
У віці від 51 до 55 років не перевищаючи $1500
У віці від 56 до 60 років не перевищаючи $ 500

Параграф 67а; змінити „$3000" на „$5000" (в двох місцях).

Над цим внесенням розвивається дискусія, в якій беруть участь дел. від. 142, 247.

Дел. від. 281 запитує, чому нема ніяких змін в діточих полісах, на що Д. Галичин вияснює, що досі маємо кілька діточих кляс.

Вкінці внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі, піддержаний дел. від. 371, 76, 219 і 14, приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 68 змінити: „$3000" на „$5000" — (в двох місцях).

Параграф 68а: Вписати новий розділ:

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65 року життя.

§ 68а. Грамоти, видані на обезпечення платне за життя з вкладками до 65 року життя, повинні забезпечувати виплату членові суми не меншої як $500 і не більшої як $5000, відповідно до вкладок, що їх такий член вплатив в річницю грамоти найближчу до 65-тих уродин члена, зі застереженням, що на неї були вплачені всі вкладки і також повинна застерігати, що коли б член помер перед річницею грамоти, найблищою до 65-тих уродин члена і якщо всі вкладки були належно вплачені до дати смерти, тоді сума не менша як $500 і не більша як $5000, відповідно до заплачених вкладок, повинна бути виплачена названим у грамоті спадкоємцям.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі, піддержаний дел. від. 370 і 371, приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 69 змінити: „$3000" на „$5000".

Параграф 70 змінити: „$3000" на „$5000" і „70" на „65" (в двох місцях). Зміна віку повинна бути переведена теж в заголовку цього параграфу.

Параграф 71 змінити: „$3000" на „$5000".

Внесок на зміну цих параграфів у відчитаній формі, піддержаний дел. від. 409 і 393, приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 73: Змінити заголовок цього параграфу, щоби звучав: „Резерви і зворотні вортості", та змінити перший розділ цього параграфу, щоби звучав:

§ 73. Всі грамоти, видані після 1-го липня 1950 року, за виїмком грамот, виданих в клясі звичайного обезпечення платного по смерти з вкладками до кінця життя для тих членів, що перейшли зі старого до нового роду обезпечення, повинні забезпечувати нагромадження резерви, базованій на Комісаричній Звичайній Стандартовій Табелі Смертности з 1941 року, з прибутком у висоті 3 процент річно з Комісаричною Методою оцінки Резерв або Ілинойською Стандартовою Методою, залежно котра є вища, та повинні застерігати, що на випадок занедбання вплати будь-якої вкладки, власник грамоти повинен мати право звернути грамоту та одержати передбачені у ній зворотні вартості, якщо такі існували б.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі, піддержаний дел. від. 379 і 70, приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 75: Змінити перший розділ, щоби звучав так:

§ 75. Грамоти дорослих членів, видані Союзом після 1-го липня 1950 року, в клясі обезпечення платного за життя з вкладками впродовж 20 років, в клясі обезпечення платного за життя з вкладками до 65 року життя, в клясі обезпечення платного по смерти з вкладками впродовж 20 років, в клясі обезпечення платного по смерти з вкладками до 65 року життя, і в клясі нового обезпечення платного по смерти з вкладками до кінця життя, повинні охоплювати в основі такі привілеї і умовини, одначе коли закон будь-якого стейту, в якому Союз веде своє підприємство, вимагає будь-якої зміни в привілеях і умовинах в клясах обезпечень платних по смерти або за життя або в будь-яких інших клясах, які могли б бути ухвалені Головним Екзекутивним Комітетом згідно з правом, яке йому признає 44-ий параграф цього статуту, тоді Головний Екзекутивний Комітет матиме право встановити такі інші привілеї і умовини, що не противорічать встановленим тут, але які відповідали б вимогам такого стейту.

Параграф 75, розділ 7 змінити, щоб звучав так:

§ 75, розділ 7. — На цій грамоті повинна бути нагромаджена резерва, базована на Комісаричній Стандартовій Звичайній Табелі Смертности з 1941 р. зі зарібком 3 процент річно, відповідно до Комісаричної Методи Оцінки Резерв або Ілинойської Стандартової Методи, залежно котра з них є вища.

Параграф 75, розділ 9, а, b, і с, змінити, щоби звучав так:

§ 75, розділ 9: На випадок занедбання заплати будь-якої вкладки, член може вибрати впродовж трьох місяців після реченця платности вкладки одне з наступних прав. Висота суми кожного вибору встановлена пониżчою Табелею Зворотних Вартостей:

а). Зворот готівкою: Одержує готівку після належного звороту грамоти Союзові. Виплата такої готівки може бути відложена на період часу не довший як шість місяців після внесення подання про виплату, або

б). Виплачене обезпечення: Мати ухвалене Союзом виплачене обезпечення на меншу суму, платне в такому-самому часі і на таких умовинах, як ця грамота передбачує, або

с). Продовжене часове обезпечення: Мати в силі виплачене продовжене часове обезпечення на номінальну суму цього обезпечення. Часове обезпечення повинно зачатися з днем до якого була заплачена вкладка та повинно продовжуватися на час, передбачений табелею.

На випадок, якщо жадне з цих прав не було використане впродовж трьох місяців після дати занедбання вплати належної вкладки, Союз автоматично продовжуватиме цю грамоту як безучасне часове обезпечення, як передбачено правом (с) вгорі.

Якщо член вибрав би право (б) або (с) як встановлено вгорі, встановлена там сума запомоги або реченець продовження можуть бути кожночасно змодифіковані, відповідно до законів Союзу, коли вважалося б необхідним для продовження передбаченої запомоги, або замість того обезпечений може заплатити одноразову премію, потрібну для відновлення його виплаченого або продовженого обезпечення на оригінальну (початкову) суму.

Параграф 75, розділ 9. „Табеля Зворотних Вартостей" на сторінці 83, змінити, щоб звучала так:,

Зворотні вартості на цій грамоті базуються на Комісаричній Стандартовій Звичайній Табелі Смертности з 1941, зі зарібком 3 процент річно. Вартості готівкові обраховані згідно зі Стандартовою Методою Не-зворотности з незворотностевими факторами, виказаними в долученій табелі. Сума виплаченого обезпечення і час продовженого обезпечення обраховані при застосуванні чистої вартости до чистої одної премії для досягненого віку члена. Вартості в табелях є за завершені роки грамоти. При обрахунку зворотних вартостей будеться брати до уваги уплив часу і платність будь-яких додаткових вкладок впродовж будь-якого року грамоти. Вартості на кожний вік після 20 року, не представлені в табелі, на бажання будуть предложені.

Параграф 75, розділ 11: Цей розділ повинен бути анульований.

Параграф 75, розділ 12: Викреслити цілий цей розділ за виїмком 1-го уступу: отже викреслити починаючи від слів „Привілеї та умовини відносно грамот на обезпечення платне за життя з вкладками впродовж 20 років..." при кінці сторінки 84 аж до параграфу 76 на сторінці 88, та заступити це таким:

Відносно обезпечення платного за життя з вкладками впродовж 20 років та обезпечення платного за життя з вкладками до 65 року життя означення привілеїв і умовин повинно бути модефіковане, відповідно до різниці в покритті між грамотами на обезпечення платне по смерти і за життя.

Відносно параграфу 75, розділу 9, Д. Галичин вияснює, що він відноситься до нових грамот.

Внесок на зміну цих параграфів у відчитаній формі піддержують дел. від. 292, 303 і 179, який у висліді голосування приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 84 змінити так:

§ 84. — Член може призначити за своєю грамотою такого або таких спадкоємців:

а). Жінка, чоловік, кревний до четвертого ступня, тесть, теща, зять, невістка, брат жінки або чоловіка, вітчим, мачуха, пасерби, правно адоптовані діти, *кожна особа залежна від члена, або кожна* інша особа, призначення якої є затверджене Головним Екзекутивним Комітетом.

б). Спадкова маса члена.

с). Підвладний відділ Союзу, зі застереженням, що будь-яка сума, так виплачена, повинна бути обмежена до повернення видатків, зроблених в користь такого члена у зв'язку з його останною недугою, на похорон та на закупно і поставлення пам'ятника на його гробі. Кожна сума заплачена на ту ціль підвладному відділові не повинна виносити більше як $250 на похоронні видатки і не більше як $500 на всі видатки. Кожна сума, так заплачена не повинна перевищати суми, яка мала б бути законно виплачена на такі цілі згідно з будь-яким зобов'язуючим законом, якщо такі обмеження є менші ніж означена вгорі сума.

д). Церква, Захист УНСоюзу для старців або заінкорпорована харитативна інституція, апробовані Головним Екзекутивним Комітетом.

Член може час від часу зміняти свої призначення спадкоємців в рямках поданих вгорі кляс, згідно з цим статутом. Жаден спадкоємець не повинен мати будь-яких претенсій до суми будь-якої грамоти, виданої Союзом, доки така грамота не буде зобов'язуюча і виплатна згідно з її постановами.

Параграф 89, змінити останнє речення, щоби звучало:

Якщо ніхто відповідний до одержання посмертного, як повище застережено, не жив би в часі смерти члена, посмертне має бути виплачене особистому представникові члена.

Параграф 91: Змінити суму з $300 на $250.

Тут Д. Галичин вияснює, що ці постанови входять в життя з днем 1-го липня 1950 р.

Дел. від. 427 ставляє запит, чи посмертне можна записати на культурні інституції, на що Д. Галичин відповідає, що закони на це не дозволяють.

Дел. від. 147 запитує чи й коли нові грамоти увійдуть в життя, на що Д. Галичин відповідає, що з днем 1-го липня б. р.

Вкінці внесок на зміну цих параграфів у відчитаній формі піддержують дел. від. 238, 341 і 270, який у висліді голосування приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 92, змінити так:

§ 92. Кожне подання про зміну спадкоємця повинно бути внесене членом на письмі та на виданому Союзом формулярі. Головний секретар повинен підтвердити кожну таку зміну, якщо вона згідна з постановами цього статуту на грамоті. Після такого підтвердження, зміна повинна увійти у силу, з датою, в якій було підписане таке подання.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі піддержують дел. від. 204, 217 і 140, який у висліді голосування, приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 117, розділ 6, змінити так:

§ 117 розділ 6: Голосування має бути через піднесення рук, хіба що більшість приявних членів зажадає голосування бальотами.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі піддержують дел. від. 282, 119 і 112, який в висліді голосування приявні делеґати приймають одноголосно.

Параграф 147 змінити так:

§ 147. Кожний член, засуджений за важкий злочин судом компетентної юрисдикції, може бути виключений зі Союзу та позбавлений всіх запомог в ньому, за виїмком передбачених у параграфі 148 (а).

Параграф 148 змінити так:

§ 148. Кожний член, який не заплатить належно наложеної на нього кари підчас або перед найблищими звичайними зборами підвладного відділу після того, як ця кара була наложена, повинен бути автоматично суспендований та позбавлений всіх запомог Союзу, за виїмком передбачених в параграфі 148 (а).

Параграф 148 (а), додати новий розділ:

Якщо якийсь член мав бути суспендований або викинений зі Союзу з будь-яких інших причин ніж 1. незаплачення встановлених вкладок, або 2. в рямках суперечного (пробного) періоду за речеві неточності в поданні про прийняття в члени, член повинен мати привілей на вдержання його обезпечення в силі продовжуваним вплачуванням встановлених вкладок і такими иншими платностями або податками, які можуть бути встановлені (вимагані) від інших членів, що мають обезпечені грамоти тої самої кляси.

Внесок на зміну цих параграфів у відчитаній формі піддержують дел. від. 388 і 331, і його приявні делеґати одноголосно приймають.

Резолюція в справі поправок до статуту:

Апробовані цею Конвенцією поправки до статуту відносно нових грамот були прийняті з припущенням, що Союз буде готовий видати свої нові форми грамот в дні 1-го липня 1950. Якщо б з будь-яких причин виявилося непрактичним розпочати видачу нових грамот з цим днем, Головний Екзекутивний Комітет оцим уповноважнюється змінити дату 1-го липня 1950 в доповненнях до статуту на таку дату, в якій актуальна видача нових грамот почнеться.

Д. Галичин вияснює, що на випадок, коли з будь-яких причин не можна б було видати ці грамоти до 1-го липня, належить їх видати один місяць пізніше.

Цю резолюцію у відчитаній формі піддержують дел. від. 363 і 50, і її приявні делеґати одноголосно приймають.

Параграф 57 змінити так:

§ 57. Кожний член Союзу, який має грамоту іншу ніж старе звичайне обезпечення платне по смерти з вкладками до кінця життя, повинен вплачувати до каси Союзу місячно в часі платности кожної передбаченої статутом вкладки наступне :

а) До фонду запомогового 8 центів;
б) До фонду народного 2 центи;
с) До фонду конвенційного 5 центів;
д) За урядовий орґан 60 центів.

Внесок Статутової Комісії на зміну цього параграфу у відчитаній формі, піддержують дел. від. 20 і 276, після чого вив'язалася дискусія.

Дел. від. 361 Ковальчук уважає, що побажаним було б обговорити кожний фонд, заподаний в поправці цього параграфу.

Дел. від. 292 погоджується на запропоновану ціну за орґан Союзу т. є. на 60 центів з тим, щоби не зобов'язувати члена до передплачення „Свободи".

Дел. від 146 висловлює думку, що 60 центів є небогато, одначе добре було б підвищити ціну за „Свободу" з 30 до 50 центів, конкретизуючи свою думку у внесок, що його піддержують дел. від. 236 і 76.

Після цього розвивається дискусія, в якій беруть участь делеґати слідуючих відділів: 5, 218, 370, 91, 316, 163, 234, 106, 58, 192, 130, 310, 155, 213, 361, 336, 379, 367, 371, 76, 218, 220, 14, 206, 113, 260, 97, 132, 38, 376, 291, 221, і 103.

Дел. від. 370 каже, що підвишка ціни за „Свободу" до 60 центів є за висока та буде робити трудноці в часі приєднування нових членів.

Дел. від. 347 годиться на підвишку ціни за „Свободу" до 60 центів, з тим, щоби виключити від плачення цеї ціни 70-літніх членів та їм оставити дальше 30 центів.

Гол. контролер Капітула уважає, що побажаним було б заапелювати до молоді, щоби вона передплачувала „Свободу", кажучи, що на таку велику кількість членів замало є передплатників.

Вкінці предсідник просить д-ра Ґалана, як голову Статутової Комісії, щоби на основі думок делеґатів уформував внесення в справі підвишки передплати за „Свободу".

Д-р Ґалан ставляє внесення, щоби передплата за „Свободу" виносила для членів У. Н. Союзу 50 центів місячно, з тим, що члени 70-літні і вище платили б по старій ціні.

Внесок цей піддержують дел. від. 403, 370, 324, 175 і 126.

Як тільки цей внесок піддано під голосування, зайшли деякі розбіжності щодо способу голосування. Тому на внесок дел. від. 295 заряджено голосування поодиноко, а це через відчитання прізвища кожного члена, який після цього має освідчитися за чи проти підвишки.

Для перечислювання голосів покликано Статутову Комісію.

У висліді голосування більшістю голосів рішено підвищити ціну передплати „Свободи" до 50 центів у місяць, з тим, що члени, що мають 70 або більше років життя, мають платити й в майбутньому тільки по 30 центів місячно.

На цьому закінчено четвертий день нарад Конвенції.

П'ятий день Конвенції

Раніщня сесія

Предсідник Конвенції, д-р П. Дубас, відкриває ранішню сесію о год. 9-тій рано, покликуючи секретаря Ю. Баранюка до відчитання протоколу з нарад минулого дня.

В дискусії над відчитаним протоколом забирає голос дел. від. 107 подаючи, що він був за підвишкою передплати за „Свободу" до 60 центів та за полекшою при передплаті для старших членів.

Дел. від. 175 подає, що в протоколі є згадка, що платня головних урядників має виносити 6,000 долярів, а має бути, що платня виносить 5,000 долярів річно та 1,000 долярів на адміністраційні витрати.

Дел. від. 292 вияснює, що внесок на прийняття читаного протоколу подав його відділ.

Дел. від. 455 подає, що його відділ був за підвишкою передплати на „Свободу".

Дел. від. 291 заявляє, що в протоколі нема згадки про його відділ, який сказав, що ми втратили дол. 80.000 на „Юкрейнісн Віклі", а ми маємо 30.000 молодих членів, які нічого не платять а повинні допомогти нам платити.

Дел. від. 364 подає, що в протоколі було сказано, що за члена можна одержати з поворотом вкладку до 6 тижнів, а повинно бути, що до 6 місяців.

Дел. від. 204 запитує чому його відділ пропущено, хоча він брав участь у дискусіях.

Дел. від. 247 висказує побажання, щоби переведене „Рол кол" голосування над висотою передплати „Свободи" було записане в протоколі.

Вкінці дел. від. 241 ставляє внесення, щоби відчитаний протокол приняти з поправками, що піддержує дел. від. 91.

У висліді голосування відчитаний протокол прийнято одноголосно.

Додатково дел. від. 38 заявляє, що він був за підвишкою передплати на „Свободу" на 20 центів з тим, щоб старі або хворі члени або ті, які є на старечій пенсії, не платили підвишки.

Предсідник д-р П. Дубас покликує до звіту Виборчу Комісію, зглядно її голову Ю. Павчака, який, після вияснення, покликує до відчитання висліду першого голосування секретаря Виборчої Комісії Гультая.

ЗВІТ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Кандидати на предсідника

1.	Дмитро Галичин	N. Y.	884
2.	Григорій Герман	Pa.	6
3.	Михайло Дубас	Pa.	5
4.	Д-р Володимир Галан	Pa.	3
5.	Д-р Лука Мишуга	N. J.	3
6.	Адв. Роман Смук	Ill. (Chicago)	1
7.	Володимир Гірняк		1
		Разом	903

Тому, що всі інші кандидати зреклися кандидатури, Д. Галичин остався одиноким кандидатом на предсідника.

Кандидати на 1-го заступника предсідника

1.	Осип Лисогір	N. Y.	401
2.	Михайло Дубас	Pa.	97
3.	Григорій Герман	Pa.	84
4.	Андрій Смит	N. Y.	58
5.	Михайло Медвідь		52
6.	Марія Малєвич		35
7.	Степан Ковальчук		34
8.	Степан Бардачевський		33
9.	Геновефа Зепко-Жеребняк		14
10.	Марія Демидчук		7
11.	Володимир Коссар		7
12.	Роман І. Смук		6
13.	Юліян Павчак		4
14.	Дмитро Галичин		4
15	Іван Іванчук		4
16.	Володимир Гірняк		3
17.	Д-р А. Т. Кібзей		2
18.	Іван Сидор		2
19.	Стасюк		1
20.	Козар		1
		Разом	849

Після того, як Г. Герман зрікся кандидатури, на балот другого голосування поставлено трьох перших кандидатів з найбільшою кількістю голосів.

Кандидати на 2-го заст. предсідника

1.	Геновефа Зепко-Жеребняк	Ohio	280
2.	Марія Малєвич	Pa.	246
3.	Марія Демидчук	N. Y.	246
4.	Осип Лисогір		9
5.	Степан Бардачевський		7
6.	Іван Іванчук		7
7.	Михайло Дубас		6
8.	Григорій Герман		6
9.	Роман І. Смук		4
10.	Д-р. Вол. Ґалан		3
11.	Михайло Медвідь		3
12.	Степан Ковальчук		2
13.	Анна Васильовська		1
		Разом	820

Трьох перших кандидатів, що одержали найбільше голосів, поставлено на бальот другого голосування.

Кандидати на секретаря

1.	Григорій Герман	Pa.	376
2.	Д-р Володимир Галан	Pa.	192
3.	Іван Іванчук	Mich.	141
4.	Володимир Гірняк		93
5.	Адв. Роман І. Смук		52
6.	Роман Слободян		17
7.	Остап Забетко		3
8.	Осип Лисогір		2
9.	Григорій Слободян		1
10.	Андрій Смит		1
11.	Микола Дубас		1
12.	Степан Космина		1
13.	Іванчів		1
14.	Марія Соколовська		2
		Разом	884

З огляду на те, що д-р Володимир Галан зрезигнував з кандидатури, а всі інші кандидатур не прийняли, на бальот другого голосування поставлено тільки Григорія Германа та Івавна Іванчука.

Кандидати на гол. касієра

1.	Роман Слободян	N. J.	706
2.	Остап Забитко	Ill.	37
3.	Іван Іванчук	Mich.	3
4.	Д. Слободян		4
5.	В. Галан		3
6.	О. Лисогір		3
7.	Р. Смук		3
8.	Г. Герман		2
9.	В. Гірняк		2
10.	С. Слободян		2
11.	С. Космина		2
12.	Г. Слободян		1
13.	Л. Мишуга		1
		Разом	769

З усіх цих кандидатів прийняли кандидатуру Роман Слободян і О. Забитко.

Кандидати на контролерів

1.	Дмитро Капітула	578
2.	Степан Куропась	475
3.	Володимир Коссар	336
4.	Д-р. Амврозій Кібзей	288
5.	Мирон Литвин	285
6.	Микола Олексик	200
7.	Роман Карбівник	189
8.	С. Космина	172
9.	М. Космина	105
10.	Д-р. Володимир Ґалан	77
11.	Іван Іванчук	73
12.	Володимир Гірняк	54
13.	П. Цап	50
14.	Осип Логін	46
15.	І. Макар	42
16.	Р. Смук	38
17.	І. Романишин	17
18.	Юліян Павчак	12
19.	Осип Лисогір	13
20.	Іван Василенко	9

Крім цих 20 кандидатів, було ще 40 інших, які дістали по кілька голосів та імен яких, на бажання делеґатів, не відчитувано. Кандидатури прийняли: Д. Капітула, С. Куропась, В. Коссар, Д-р А. Кібзей, М Литвин, М. Олексик, А. Карбівник, С. Космина, В. Гірняк, П. Цап і О. Логин.

Кандидати на головних радних

1.	Іван Кокольський	412
2.	Дмитро Шмаґала	401
3.	Петро Кучма	386
4.	Іван Романишин	382
5.	Володимир Дідик	336
6.	Тарас Шпікула	318
7.	Микола Давискиба	297
8.	Д-р Іван Василенко	283
9.	Василь Гузар	240
10.	Олена Штогрин	236
11.	Анна Васильовська	221
12.	Андрій Юля	193
13.	Володимир Шіпка	167
14.	Володимир Кульчицький	153
15.	Онуфрій Запоточний	153
16.	Григорій Тимчій	141
17.	М. Малицак	108
18.	Осип Бакай	106
19.	о. Г. Пипюк	100
20.	Павло Дуда	93
21.	Степан Лаврик	92
22.	Іван Павловський	91
23.	Адам Баволяк	86
24.	М. Кордина	84
25.	Катерина Лукач	82
26.	Микола Сеник	86
27.	Антін Маланчук	71
28.	Петро Кучерка	61
29.	Григорій Кацків	59
30.	О. Мармаш	53
31.	Роман Смук	52
32.	С. Могила	50
33.	П. Остапчук	49
34.	Г. Климишин	49
35.	Іван Дуда	46
36.	А. Мудровська	46
37.	П. Сташко	43
38.	М. Кульчицький	41
39.	Н. Кушнір	40
40.	Петро Андрущак	40
41.	Г. Зепко-Жеребняк	40
42.	Стелля Раєн	42
43.	Михайло Дубас	38
44.	С. Стадник	35
45.	В. Стасик	30
46.	Роман Карбівник	29
47.	В. Салабун	25

Крім цих 47 кандидатур було ще інших 70, які дістали по кілька голосів, та імен яких на бажання делеґатів не читано. Кандидатури пройняли: Іван Кокольський, Р. А., Дмитро Шмаґала, Огайо, Петро Кучма Н. И., Іван Романишин, Н. Дж., Володимир Дідик, Міш., Тарас Шпікула, Ілл., Микола Давискиба, Масс., Іван Василенко, Канада, Василь Гузар, Н. И., Олена Штогрин, Па., Анна Васильовська, Ілл., Андрій Юля, Па., Володимир Шіпка, Н. И., Володимир Кульчицький, Па., Онуфрій Запоточний, Па., Г. Симчій, Н. И., Михайло Малицак, Па., Осип Бакай, Па., о. Г. Пипюк, Па., Павло Дуда, Канада, Степан Лаврик, Па., Іван Павловський, Огайо, Адам Баволяк, Па., Михайло Курдина, Конн., Катерина Лукач, Па., Микола Сеник, Па., Антін Маланчук, Конн., Петро Кучерга, Па., Григорій Дацків, Ілл., Осип Мармаш, Мд., Степан Могила, Н. Дж., Петро Остапчук, Н. Дж., Гнат Климишин, Па., Михайло Кульчицький, Мо.

Голова Виборчої Комісії Ю. Павчак, здаючи звіт Комісії стверджує, що Д. Галичин не має конкурента в кандидатурі на головного предсідника У. Н. Союзу.

Дел. від. 126 ставляє внесення вибрати Д. Галичина на головного предсідника У. Н. Союзу через аклямацію, що дел. від. 178 і 194 піддержують.

Приявні через повстання з місць, одноголосно вибирають Д. Галичина предсідником У. Н. Союзу.

Після цього Д-р Володимир Ґалан зголошує свою резигнацію з кандидатури на головного секретаря.

В цьому місці предсідник Д-р П. Дубас подає докладний вислід голосування над проєктом підвишки передплати на „Свободу" від членів У. Н. Союзу, а це з 30 на 50 центів місячно. Голоси підрахувала Статутова Комісія.

Д-р Дубас стверджує, що всіх делеґатів є 429. З цього числа 328 делеґатів (684 голосів) заявилося за підвишкою, 76 делеґатів (155 голосів) проти, а 13 делеґатів не були присутні під час голосування, а 26 делеґатів не голосувало. Внесок перейшов більшістю3/5.

Адв. Р. Смук, перебираючи дальше ведення нарад, покликує голову Статутової Комісії, Д-ра Ґалана, до дальшого реферування проєкту зміни поодиноких параграфів статуту.

Д-р Ґалан, забираючи голос, пропонує параграф 8 змінити так:

§ 8. Кожний правно існуючий підвладний відділ У. Н. Союзу, що має 100 або більше членів, є управнений до заступництва і голосування в усіх справах, що будуть порушувані на Конвенції, а саме: відділи, що мають 100 до 149 членів, вибирають одного делеґата з одним голосом. Відділи, що мають 150 до 249 членів, вибирають одного делеґата з двома голосами. Відділи, що мають 250 до 749 членів, вибирають двох делеґатів з шістьома голосами. Відділи, що мають 750 до 1199 членів, вибирають трьох делеґатів з дев'ятьома голосами. Відділи, що мають 1200 і більше членів, вибирають трьох делеґатів з дванадцятьома голосами.

Підвладний відділ, що має менше ніж 100 членів, не матиме права вибирати делеґата або права голосу, але, щоби мати заступництво на Конвенції, підвладний відділ, що має менше ніж 100 членів, може злучитися з іншим підвладним відділом, що має теж менше ніж 100 членів, а коли так злучені оба відділи матимуть разом 100 або більше членів але менше ніж 149, тоді вони матимуть право вибирати одного делеґата з одним голосом. Одначе, коли оба злучені відділи матимуть 150 або більше членів, у такім випадку ці два злучені відділи будуть управнені до вибору одного делеґата з двома голосами. Якщо обидва підвладні відділи не умовляться добровільно інакше, то той підвладний відділ, що має більше число членів, буде управнений вибирати делеґата, а підвладний відділ з меншим числом членів — заступника. Головний Екзекутивний Комітет, видаючи повідомлення про Конвенцію, має оголосити, для добра таких підвладних відділів, усі ті підвладні відділи, що мають менше ніж 100 членів, з іменами й адресами їхніх урядників.

Ніякий відділ не може мати більше як дванадцять голосів.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі піддержують дел. від. 69, 216, 70 і 221.

Д-р Ґалан вияснює, що наша організація зростає, тому Статутова Комісія рішила підвищити число членів для вибору делеґатів.

Після цього вив'язується дискусія, до якої зголосилися делеґати відділів: 167, 146, 23, 20, 324, 5, 370, 200, 78, 186, 21, 334, 459, 44, 155, 296, 126, 355, 221, 361, 109, 339, 38, 305, 371, 219, 76, 152, 336, 14, 204, 291, 96, 130, 52, 253, 170, 120, 365, 97, 132, 143, 275, 438, 365, 213, 361, 8, 319, 271, 77, 56, 85, 219, 206, 199, 304, 173, 217, 230, 459, 310, 218, 188, 177, 235, 130 і 241.

З огляду на велике число зголошених до дискусії, заст. предс. Р. Смук подає до відома присутнім делеґатам, що до слова допустить двох делеґатів, а це двох, які висловляться за зміною, а двох проти зміни цього параграфу.

Дел. від. 221, забираючи слово, висказується за зміною цього параграфу, наводячи, що більші відділи в нічому не кривдять менших, бо вони мають тільки більше голосів. Продовжуючи своє слово, делеґат подає за приклад свій відділ, кажучи: „Ми маємо лише трьох делеґатів з 6-ома голосами на 1400 членів. Якщо б ми поділили наш відділ по 45 членів, то ми мали б 25 делеґатів. Ми, одначе, задовольняємося лише трьома делеґатами, помимо цього, що наша вкладка на конвенційний фонд є досить велика. Тепер бере участь у Конвенції около 400 делеґатів, а за чотири роки може бути 500."

Дел. від. 370 висловлюється рівнож за зміною, хоча має тільки 230 членів. Ті відділи, які хочуть мати заступництво, повинні працювати для збільшення своїх відділів.

Дел. від. 361, висказується за зміною, кажучи, що великі відділи навіть не думають кривдити малих відділів. Вони не бажають більше репрезентації, тому 75 членів, як підстава до вибору одного делеґата, є на місці. Великим відділам дають тільки більше голосів і Конвенцію це нічо не коштує. Вони є тільки тому великими відділами, бо вони зорганізували багато членів. Виною малих відділів є, що вони не вписують нових членів.

В цьому місці перервано дискусію, а Ю. Павчак, як голова Виборчої Комісії, ставляє внесення вибрати головним Касієром п. Романа Слободяна через аклямацію, тому, що другий кандидат на касієра зрезигнував. Внесок цей піддержує дел. від. 221, а присутні делеґати повстанням з місць, через аклямацію, вибирають головним касієром Романа Слободяна.

Повертаючи до перерваної дискусії над внеском Статутової Комісії щодо зміни параграфу 8. статуту, забирає голос дел. від. 200, який висказується проти зміни. Місцевість, яку він репрезентує, є малою, тому нема кого вписувати в члени відділу У. Н. Союзу. Він вважає, що повинно залишитися по старому, бо це буде заохотою для молоді вступати в члени.

Думку цю піддержують дел. від. 45 і 60.

Дел. від 291 є проти зміни, хоча належить до великого відділу. Малі відділи мають великі трудноші при приєднюванні нових членів, а це з огляду на брак грошей в касі. Приєднювати нових іміґрантів є зовсім легко, бо це самі свідомі люди і вони радо вступають в ряди У. Н. Союзу.

Цеї самої думки є дел. від. 60 і 65.

Дел. від. 23 заявляє, що на Дітройтській Конвенції його відділ був злучений з іншим відділом, а сьогодні його відділ має делеґата з двома голосами. В Ню Йорку є легко приєднувати нових членів, бо там опинилися переважно нові іміґранти, додаючи, що У. Н. Союз збудували лише малі відділи.

Думку цю поділяють дел. від. 60 і 65.

Дел. від. 100 заявляється проти зміни цього параграфу, пропонуючи, щоби делеґати приїзджали на Конвенцію на свій кошт. Малі відділи є по малих місцевостях і там вони репрезентують Україну.

В тім місці голова Статутової Комісії, Д-р Ґалан, відступаючи від попереднього проєкту зміни параграфу 8 статуту, ставляє компромісове внесення в тому напрямі, що відділ, який числить 60 членів, має право вибору одного делеґата на Конвенцію.

Внесок цей піддержують дел. від. 308 і 181 і його приявні делеґати одноголосно приймають.

В дальшому голова Статутової Комісії, Д-р Ґалан, пропонує:

Параграф 17, розділ (б) змінити перший уступ так:

§ 17 (б). Статутова Комісія має зійтися найменше три дні перед Конвенцією, має обміркувати потребу зміни, або поправки якогонебудь параграфу статуту і предложити їх зі своїм припорученням Конвенції до вирішення.

Внесок на зміну цього параграфу у відчитаній формі піддержує дел. від. 106, який підданий під голосування, приявні одноголосно приймають.

РЕЗОЛЮЦІЇ

У дальшому звіті Статутової Комісії, Д-р Ґалан представляє Конвенції до затвердження такі резолюції.

Приют У. Н. С. — Сиротинець

Доручається Головному Екзекутивному Комітетові полагодити остаточно справу Захисту-Сиротинця, а саме закупно відповідної реальности і то по можности в найкоротшому часі не довше 2-ох років. Тому, що закуп відповідної посілости вимагатиме більше фондів ніж на це Союз вже має до розпорядимости, зобов'язується всіх дорослих членів У. Н. С. зложити одноразову пожертву на цю ціль у висоті одного доляра. Ця однодолярова пожертва повинна бути вплачена з місячними вкладками секретарям відділів найпізніше до кінця 1950 року. Конвенція рівночасно висловлює надію, що між свідомим і завжди жертвенним загалом членів Союзу знайдеться багато таких, що зложать на цю благородну ціль теж більші пожертви.

Внесок на приняття цеї резолюції піддержують дел. від. 76, 55 і 393, і він підданий під голосування, був прийнятий делеґатами одноголосно.

Стипендії

22-га Конвенція доручує Головному Екзекутивному Комітетові знести розподіл Народного Фонду на так зв. стипендії а зужити ці гроші на покриття шкільної оплати на Вищі Освітні Курси тим членам У. Н. Союзу, що будуть вписуватися на ці Вищі Українські Освітні Курси.

Внесок на приняття відчитаної резолюції піддержують дел. від. 120, 175, 141 і 283, який у висліді голосування, приявні делеґати більшістю голосів приймають.

Організація Молоді

Поручається Головному Екзекутивному Комітетові випрацювати і впровадити в життя програму для виховання молоді у союзовім дусі, передовсім молодічленів з Молодечого Департаменту, у шкільному віці, організуючи при відділах діточі кружки на взір американських виховних установ (прим. пласт) та прямуючи до творення вакаційних таборів.

Внесок на прийняття цеї резолюції піддержують дел. від. 137 і 246, який приявні одноголосно приймають.

Делеґат з Канади та член Статутової Комісії, Богдан Зелений, відчитує резолюцію щодо

Організаційних справ У. Н. Союзу в Канаді

Беручи під увагу новий терен, відмінні умовини у Канаді, а відмінні обставини в Америці, Статутова Комісія пропонує Конвенції:

Доручити Головному Екзекутивному Комітетові провірити усі можливості і в найкоротшому часі відчинити в Канаді Допомічну Канцелярію Головного Уряду для цілей внутрішньо-територіяльної адміністрації, плянування і поширення майбутніх відділів по Канаді.

Внесок на прийняття відчитаної резолюції піддержують дел. від. 70 і 301, який приймають більшістю голосів. Чотири голоси були проти цього внеску.

Дальше Д. Галичин пропонує такі резолюції:

В американських справах

Стверджуючи факт поділу світу на два непримиримо-ворожі табори: очолюваний Злученими Державами Америки демократично-західний та очолюваний Росією тоталітарно-східний, і беручи до уваги критичне положення в світі і загрозу нового воєнного катаклізму, що випливає в цього поділу, Конвенція У. Н. Союзу закликає всіх своїх членів:

1. Докласти всіх зусиль для розвитку оборонної сили Злучених Держав Америки та для скріплення їх безпеки;

2. Дати максимальну піддержку урядові Злучених Держав та всім урядовим і громадським інституціям, які змагають до цеї мети;

3. Стояти на сторожі і закріплювати наші демократичні ідеали волі, зберігати Конституцію Злучених Держав Америки і повсякчасно здійснювати її та Хартію Прав, пам'ятаючи, що „демократія є справою кожного". Тільки це може запевнити невпинний прогрес та збільшування добробуту і щастя нашої країни та нашого народу;

4. Поборювати всіми конституційними і законними засобами все, що загрожує нашій країні, нашим вольностям і нашому демократичному способові життя та його інституціям. Зокрема поборювати всі впливи та починання чужих нашій країні і нашому народові тоталітарних ідей, головно найгрізнішої тепер комуніінстичної та її п'ятиколонних агентур.

В українських справах

Конвенція стверджує, що в основу Українського Народного Союзу, поруч високих ідеалів американської демократії, покладено такі ж самі ідеали українського народу, що себе взаємно покривають і доповняють. Тому Конвенція закликає всіх членів У. Н. Союзу:

1. Плекати і розбудовувати українські ідеали волі ідемократії, зберігати українські традиції, звичаї, мову, розбудовувати українську культуру та збагачувати ними американський і вселюдський культурний дорібок;

2. Плекати духовий зв'язок з українським народом, бо це є джерелом нашої сили і нашого росту;

3. Допомагати всіми силами і засобами визвольним змаганням українського народу; цього вимагає теж добро прибраної Батьківщини та всього волелюбного людства;

4. Поширювати правду про Україну, український нарід, про його боротьбу і його змагання;

5. Стояти на сторожі українського імени та здобувати для нього увагу і пошану серед оточення.

В справі УКК і ЗУАДК

Конвенція стверджує, що Український Конґресовий Комітет, як найвища політична репрезентація американських українців, виконує важливу працю для добра Злучених Держав Америки та для визволення України. Не менш важливу харитативно-рятункову місію для українських людей має Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет. Тому Конвенція закликає всіх членів У. Н. Союзу дати цим нашим репрезентативним громадським установам та всім їх починанням всю можливу тільки піддержку. Конвенція зокрема закликає всіх членів У. Н. Союзу до прикладного виконання свого громадського і патріотичного обов'язку та кожнорічно складати до проголошуваного Українським Конґресовим Комітетом Національного Фонду свій національний даток.

В справі участи в громадському житті

Конвенція стверджує, що активна участь в творенні і розбудові нашого громадського життя в усіх його ділянках і проявах правила за одну з головних цілей Українського Народного Союзу від початку його створення. Тому Конвенція закликає всіх членів У. Н. Союзу продовжувати і збільшувати цю світлу традицію і докладати всіх зусиль до дальшої розбудови нашого громадського життя, поліпшувати його форми та поглиблювати його зміст.

З новими силами до нових перемог

XXII-го Конвенція з гордістю стверджує, що Український Народний Союз, своїм традиційним ідейнопатріотичним змістом та своєю демократичною побудовою, своєю живучістю, енергією і наполегливою працею дав у звітовому часі новий великий вклад з розбудову нашого громадського життя в усіх його проявах, вписуючи нову світлу сторінку в історію американських і канадійських українців. Це тим більше зобов'язує на майбутнє, що після Другої Світової Війни ввесь український нарід опинився в суцільній тоталітарнобольшевицькій неволі і немає вже ані клаптика української землі, де вільно могла б розвиватися українська думка і де могло б вільно творитися українське життя.

Стверджуючи ці факти, XXII-га Конвенція Українського Народного Союзу закликає його Головний Уряд та все його членство та ввесь український загал в Злучених Державах Америки і в Канаді до ще більшої і ще славнішої розбудови цеї української заморської твердині, якою є Український Народний Союз. Гаслом нашої організаційної праці до чергової Конвенції хай стане: 20,000 нових членів з-поміж новоприбулих і 10,000 нових членів з-поміж місцевої нашої молоді.

З новими силами і новою енергією йдімо промощеним шляхом до нових перемог і ще світлішого майбутнього нашої громади, під знаком дружньо-стиснених рук та схрещених синьо-жовтого українського і зоряного американського прапорів, що є символом Українського Народного Союзу. Для добра Америки і на славу України.

Відчитані резолюції приявні одноголосно приймають, на чому закінчено ранішню сесію п'ятого дня Конвенції.

Пополуднева Сесія

Пополудневу сесію відкриває заступниця предсідника Конвенції, пані Демидчук, яка просить Пресову Комісію до зложення звіту.

У своєму звіті Микола Олексик, як член Пресової Комісії, подає до відома приявним на Конвенції, що всі більші місцеві часописи та шість щоденників, які розходяться у великому тиражі, — згадали про нашу Конвенцію.

Продовжуючи звіт Пресової Комісії, члени Комісії Литвинюк та Курляк заявляють, що вони робили все можливе, щоби тільки уміщено в американській пресі про нашу Конвенцію.

Вкінці д-р Мишуґа у своєму слові, як член Пресової Комісії з уряду, між іншими каже, що в наших резолюціях, висланих до Президента Трумана та секретаря Ачесона, ми виразно заняли становище свободи для американського народу і свободи для України.

Після цього звіт Пресової Комісії, піддержаний дел. від. 179 і 274, приявні приймають оплесками.

Виконуючи обов'язки предсідника, пані Демидчук приступає до десятої точки програми, і просить Комісію Просьб і Скарг до зложення свого звідомлення.

Марія Клячко, як голова, іменем Комісії Просьб і Скарг звітує наступне:

„Шановна Президіє, Шановні Пані й Панове!

Перш усього дякую Вам за довір'я, що вибрали нас до Комісії Просьб і Скарг. Праця в тій Комісії це дуже відвічальна праця, бо розділювати гроші не свої поміж людей, яких не знається, а про яких навіть урядники поодиноких відділів не з'ясували справи на аплікаціях; нам приходилося направду багато застановлятися над кожною справою, щоби вдоволити всіх петентів, як рівнож Вам дати вдоволення. Хочу однак підчеркнути, що жадна Конвенція Союзу не мала стільки прохань, як ця. Щоби заспокоїти Вашу цікавість, скажу Вам, що всі прохання, які прислано на офіціяльних аплікаціях, узгляднено. Ті знову, які були писані на звичайних листах, передано Головному Урядові, який перешле офіціяльні друки та полагодить Ваші прохання. Скажу Вам тільки одно, чим Ви потішитесь, а іменно, що ми перевищили назначені нам висоти фондів, визначуючи на:

Народні цілі	$ 12,950.00
Стипендії	$ 2,010.00
Запомоги	$ 4,715.00
Разом	$ 19,675.00

Часом було нам трудно зорієнтуватись та відчитати прізвища, бо всі карточки писані були по-англійськи. Не знали ми Худань чи Чудань, Чолоп чи Солоп і т. д., тому прошу уважно слухати, щоби знати про кого мова.

Поодиноко, рішили ми признати запомоги поодиноким членам, а це (читає п. Дідик):

Від.	Прізвище й ім'я	Сума $
1.	Піта Василь	35.00
28.	Чуба Степан	30.00
29.	Денис Микола	35.00
38.	Ґонка Трофим	40.00
38.	Балашак Дам'ян	25.00
42.	Непик Текля	35.00
42.	Ядловська Евфроз.	35.00
43.	Смерек Іван	40.00
54.	Васараб Іван	35.00
61.	Релик Михайло	25.00
66.	Малицак Йосип	40.00
69.	Ликтей Евдокія	35.00
69.	Плескун Олекс.	35.00
75.	Чмир Євген	30.00
80.	Попик Онуфрій	50.00
80.	Фірман Микола	35.00
83.	Кулинич Дмитро	35.00
85.	Палагнюк Іван	25.00
85.	Борецька Марія	25.00
90.	Івашкович Григ.	35.00
90.	Лупасій Марія	25.00
91.	Гресько Іван	40.00
91.	Візнєчак Юрій	35.00
91.	Любка Анна	25.00
91.	Танюк Іван	40.00
96.	Кріль Андрій	25.00
102.	Кардамаш Микита	35.00
102.	Щубака Втанас	35.00
102.	Щубака Атанас	35.00
102.	Мохнач Василь	20.00
112.	Іванчук Катерина	25.00
112.	Хміль Анна	25.00
120.	Кичан Михайло	35.00
123.	Булик Ілько	30.00
123.	Лаврівський Іван	35.00
132.	Сенчишин Іван	35.00
133.	Яблонський Михайло	35.00
139.	Вовчук Антін	25.00
139.	Вовчук Параскевія	25.00
152.	Творіщук Павло	35.00
155.	Ходан Петро	35.00
155.	Гойда Катерина	35.00
158.	Соголь Григорій	40.00
160.	Кишенюк Йосип	50.00
163.	Іваницька Катерина	30.00
164.	Лупашинська Катер.	25.00
164.	Гнилянський Петро	30.00
164.	Піціль Михайло	25.00
164.	Савран Андрій	40.00
175.	Запоточний Мих.	35.00
181.	Шевчук Микола	35.00
186.	Когут Марія	30.00
200.	Мороз Катерина	25.00
204.	Лялька Микола	50.00
204.	Близнак Микола	25.00
204.	Першин Михайло	30.00
204.	Крочак Іван	35.00
204.	Розіґ Іван	35.00
206.	Швець Андрій	30.00
206.	Зелененький Дмитр.	35.00
206.	Вардочевський Йос.	40.00
211.	Слободян Микола	35.00
212.	Бліщ Марія	25.00
213.	Хоптій Марія	30.00
217.	Яцків Дмитро	35.00
217.	Чапранський Кость	35.00
217.	Петрів Іван	35.00
217.	Стрілець Михайло	30.00
218.	Корецький Микола	30.00
219.	Літинський Андрій	35.00

Від.	Прізвище й ім'я	Сума $
219.	Фурта Агафія	30.00
219.	Власюк Анна	30.00
219.	Прокопович Григ.	35.00
220.	Демко Василь	40.00
223.	Дрозд Петро	40.00
223.	Друґач Анна	25.00
223.	Гринцишин Маґда.	30.00
227.	Хома Теофіля	30.00
227.	Копильчак Михайло	30.00
233.	Задорожний Іван	35.00
233.	Задорожна Катерин.	35.00
235.	Бобак Іван	35.00
235.	Копина Дмитро	35.00
235.	Денко Катерина	35.00
241.	Фірман Каролина	30.00
242.	Дончак Андрій	30.00
250.	Адамчик Іван	35.00
265.	Марко Станислав	30.00
274.	Макар Микола	30.00
274.	Сенедяк Марія	35.00
274.	Боберський Теодор	35.00
280.	Вендель Андрій	40.00
282.	Партика Іван мол.	35.00
283.	Софінський Филип	40.00
286.	Німець Павло	35.00
290.	Цілінський Волод.	35.00
290.	Козуб Марія	35.00
290.	Станкевич Розалія	(30.00
293.	Чорнюк Михайло	35.00
303.	Гембель Анна	30.00
305.	Шевчук Іван	40.00
305.	Томко Галина А.	25.00
309.	Варян Олександер	40.00
309.	Ковтун Іван	30.00
313.	Прокопчук Степан	35.00
316.	Станек Степан	35.00
317.	Даньків Михайло	35.00
324.	Бучко Григорій	40.00
333.	Сеґін Анна	30.00
334.	Петровський Григ.	30.00
334.	Літвак Василь	30.00
334.	Гнатків Іван	30.00
336.	Ілляночко Теодор	35.00
336.	Оліяр Теодор	35.00
336.	Римар Михайло	35.00
339.	Сорока Марія	40.00
348.	Михальчик Марія	30.00
348.	Черніґа Марія	35.00
350.	Сливинський Мих.	40.00
359.	Якубік Катерина	30.00
361.	Ратушний Михайло	35.00
361.	Головатий Микола	30.00
364.	Волошин Микола	35.00
365.	Горват Тесі	30.00
365.	Рудянин Анаст.	30.00
367.	Мельник Микола	35.00
370.	Брезіцький Йосип	30.00
370.	Кутний Михайло	40.00
370.	Гричанник Петро	30.00
370.	Лисий Михайло	35.00
371.	Малецька Анна	30.00
371.	Олексів Марта	35.00
383.	Гуско Павлина	35.00
401.	Кренціґлова Йосип	35.00
406.	Спольський Іван	35.00
406.	Варголяк Тереса	30.00
430.	Кравчук Михайло	30.00
430.	Малиновський Ст.	30.00
438.	Робота Амелія	30.00
445.	Муринець Андрій	25.00
473.	Васюк Василь	30.00

(Дальше буде).

Від Виконного Органу Української Національної Ради

Покликаний найвищими чинниками нашого національно-політичного Центру дня 26 серпня 1950 року новий Виконний Орган Української Національної Ради приступає до праці в дуже відповідальному моменті.

Відносини в поневоленій московськими большивиками Україні все загострюються, Готуючись до дальшого наступу на вільні народи, Москва нещадно визискує наші землі й намагається знищити героїчний спротив українського народу.

Водночас з посиленим терором в усіх підбитих Москвою неросійських країнах, в світі відбуваються великої ваги події. Напруження між тоталітарним большевицьким Сходом і демократичним Заходом дедалі все більше зростає.

Попередній Виконний Орган, покликаний на 2-гій сесії Української Національної Ради, відразу зустрівся з дуже тяжкими умовами в своїй діяльності. Різні непередбачені й незалежні від людської волі обставини дуже утруднили працю. Проте і в той час Виконний Орган зробив усе можливе для здійснення покладених на нього завдань.

Виконний Орган нав'язав дружні зносини з державними центрами поневоленех Москвою націй, розроблюючи спільно з ними пляни створення єдиного фронту в боротьбі за визволення.

Для встановлення безпосередніх взаємин з чужинецькими діячами політики і культури та для ознайомлення їх з українською проблемою, українські представники, заходами Виконного Органу, брали участь у різних міжнародних конгресах і конференціях.

Згідно з постановою 2-ої сесії Української Національної Ради, Виконний Орган продовжував свої заходи для участи українських представників в Европейському Русі, що має своїм завданням об'єднати народи Европи на основі рівноправности вільних держав. При цьому доводиться переборювати поширений ще й досі в міжнародному, політичному світі погляд, ніби українська справа належить до внутрішніх російських проблем.

Безпосередньо чи через свої представництва у столицях різних держав, Виконний Орган інформував чужинецькі політичні кола й чужу пресу про український визвольний рух та про становище на нашій поневоленій Батьківщині.

Виконний Орган старався зробити все можливе, щоб наше громадянство в Україні й на чужині було належно підготоване до дальших етапів боротьби за відновлення й відбудову незалежної української держави. Тому Виконний Орган вів і буде вести підготовну працю в справах війська, адміністрації, народного господарства, освіти, судівництва й інших — для допомоги нашому народові в організації свого вільного життя по упадку большевицької тиранії.

В цей відповідальний момент українське громадянство, розсіяне по всьому світі, повинно усвідомити, які великі й тяжкі завдання стоять перед українським Державним Центром.

Майбутність України буде вирішуватися в першу чергу нашими власними силами. Наші очі звернені на українську землю і в нашій свідомості завжди живуть думки про тяжку боротьбу українського народу під терором московсько-большевицького режиму. Спротив українського народу в різних формах, зокрема славні змагання Української Повстанчої Армії, не припиняються. Ця боротьба на Батьківщині й визвольна акція Української Національної Ради повинні творити одну цілість. Виконний Орган докладе всіх старань, щоб узгіднювати свою діяльність з діями революційно-визвольних сил в Краю. Зв'язок з Батьківщиною і допомога їй всіма доступними засобами — це одне з головних завдань нашої сучасної політики.

Не менш важливе завдання Виконного Органу — притягти широкі кола української суспільности, розкиданої по різних країнах, до активної співучасти й підтримки української визвольної акції. Все більше міцніють лави українських громадян, що бажають всенаціональної єдности та єдности дії для справи визволення України. Виконний Орган дбає про те, щоб довершити справу повної консолідації українських політичних сил та об'єднати біля спільної праці й ті українські групи, що стоять поза Українською Національною Радою, — це відповідає бажанням цілого українськсгс народу, а зокрема революційно-визвольних чинників. на Батьківщині, які закликають українські групи і всіх українців на еміграції до єднання й співпраці в ім'я найвищих інтересів української нації.

Важливі завдання стоять перед Виконним Органом в зв'язку з його діяльністю на міжнародному відтинку. Українські відповідальні представники повинні виконати ще велику працю, щоб здобути повне зрозуміння демократичного світу українських національно-державних домагань. Спільно з іншими поневоленими Москвою народами, ми повинні переконати міжнародні чинники, що лише ідея національного визволення народів Европи й Азії та рівноправної співпраці незалежних держав світу, побудованих на засадах соціяльної справедливости й загального поступу, — можуть протиставитися наступові московського большевизму. Тільки з цими гаслами демократичний світ зможе перемогти в назріваючому світовому конфлікті з большевицьким варварством.

Головне наше завдання на міжнародному форумі — досягти того, щоб справа визволення України була включена в програму світового протибольшевицького фронту. Український народ, своїм історичним минулим, а зокрема своєю героїчною боротьбою проти московсько-большевицького і проти гітлерівсько-нацистського тоталітаризмів, виявив свою непохитну волю до незалежного державного життя. Приймаючи Україну до Об'єднаних Націй, міжнародний світ поновно ствердив існування української держави. Однак сучасний уряд, що репрезентує Україну в Організації Об'єднаних Націй, є безвольним знаряддям в руках окупаційної московської влади на Україні. Міжнародні чинники повинні прихилитися до ідеї відновлення справжньої національної української державности, що існувала в роках 1917-20 з волі українського народу у формі Української Народної Республіки аж до збройної окупації її території большевицькою Москвою.

Виконний Орган приступає до праці з твердим наміром присвятити всі свої сили справі визволення України і з непохитною вірою в остаточну перемогу українського народу в боротьбі за волю й незалежність. Довголітня боротьба України проти російського імперіялізму знаходить чимраз більше зрозуміння й пошану серед чужинців. Український народ вже не осамітнений в боротьбі за своє право на вільне незалежне життя.

В цей вирішальний для всього людства час, коли на терезах історії важиться також доля і України, ми перебуваємо душею й серцем серед нашого народу на поневоленій Батьківщині. Ми шлемо наш братній гарячий привіт борцям українського революційного руху і всьому українському громадянству на Рідних Землях та просимо Всемогутнього Бога, щоб дав їм сили витривати в цей невимовно тяжкий час.

Українці й Українки на чужині!

На рідних землях наші брати, а умовах страшного терору, продовжують визвольну боротьбу. Ми на чужині перебуваємо у кращих обставинах, бо нам бодай не висить постійне марево большевицького терору. Тому наш святий обов'язок — зробити все від нас залежне, щоб приспішити час визволення наших братів і сестер з московсько-большевицької неволі.

Стан нашої Батьківщини й сучасні міжнародні обставини накладають на український політичний центр великі обов'язки. Великі обов'язки лежать і на всіх Вас. Бо тільки при Вашій підтримці, при Вашій співпраці і всебічній допомозі Українська Національна Рада буде спроможна виконати завдання, що стоять перед нею.

Виконний Орган кличе все українське громадянство до згідної братерської праці і до всенаціонального об'єднання в боротьбі за визволення України. Невпинні змагання українського народу на Батьківщині та жертвенні зусилля українського суспільства у всьому світі — це запорука нашої остаточної перемоги.

На чужині, верєсень 1950 р.

Ісаак Мазепа — Голова Виконного Органу,

Степан Витвицький, Іван Багряний, Дмитро Андрієвський — заступники голови,

Василь Григоренко, Спиридон Довгань, Микола Кацустянський, Микола Лівицький, Любомир Макарушка — члени.

Дім Української Культури в Ню Йорку

(Докінчення зі сторони 2-ої)

була тим огнищем, яке огріває наші душі, що робить нас українцями.

Перед нападом татар на Україні (1240) ми мали свою світлу державу, пишну культуру, тисячі рукописних книжок, бо тоді ще друку не було. Все це пропало, а залишились тільки рештки, немов поодинокі черепки з розбитої чудової урни. Ми нині з трудом відгребуємо та відтворюємо райдужний образ тої світлої доби існування могутної та культурної української нації на сході Европи.

Зберегти всі скарби українського духа, що їх ще можна зберегти, а теж зберегти всі архіви нашої недавної держави для наступних поколінь, піднялося Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку, що впродовж свого 77-літнього існування все було сторожем культурного добра нації. Наукове Товариство ім. Шевченка продовжує на еміґрації ту свою ролю, яку воно сповняло донедавна у Львові.

Нам приємно повідомити Українсько-Американське Громадянство, що після довгих внутрішних приготувань справа створення сховища для українського культурного добра поступила вперед уже так далеко, що Наукове Товариство ім. Шевченка приступило до закупна дому та вже задаткувало дім в Ню Йорку, де мають бути створені Українська Центральна Бібліотека, Український Архів та Український Музей. Дім положений в кращій частині осередної дільниці Ню Йорку в Мангатані, недалеко від тої частини міста, де згущено живе українська еміґрація.

Перші видатки звязані з купном дому як теж задаток на сам дім Наукове Товариство покрило з тої 10-%тової частини Національного Датку, яка призначена на українську культуру. Управа Наукового Товариства ім. Шевченка рішилася на цей крок з вірою, що американські українці допоможуть в першу чергу заплатити першу рату в сумі $20,000, щоб дім міг бути відразу в нашім посіданню, а згодом сплатити довг (морґедж), що тяжить на цім домі. Найдалі до місяця Наукове Товариство ім. Шевченка мусить мати $20,000 на Дім Української Культури в Ню Йорку.

З глибоким почуттям відповідальности перед українським народом, перед його культурою, перед наступними поколіннями та перед історією Управа Наукового Товариства ім. Шевченка рішилася на цей крок. Друга частина тої ж самої відповідальности перелита на Українсько-Американське Громадянство. Дім Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку, сховище українського культурного добра, не є справою Ню Йорку; це справа чести та національної амбіції всіх американських українців і до них всіх буде звернений апель Наукового Товариства ім. Шевченка, господаря того Дому Української Культури.

Кілька тижнів тому американські жиди пішли за покликом жидівського уряду в Палестині та зобовязалися зложити на розбудову Палестини один біліон долярів, себто тисячу мільйонів долярів. Правда, багатства жидів в Америці не можна рівняти з багатством американських українців, але в нас не говоримо про біліон долярів, не йдеться навіть про мілйон, а про 50 тисяч долярів, яких конечно треба, щоб заіснував Дім Української Культури в Ню Йорку.

Американські жиди вже обрахували, що їм прийдеться кожному дати 5 відсотків усього свого майна. І жиди напевно дадуть, бо вони сказали і вже дали доказ, що вони є живою нацією і себе до гробу не дадуть положити ні Гітлерам, ні кому другому. Коли б кожен свідомий американський українець сказав то саме на адресу Сталіна і дав тільки один відсоток свого майна на рятування української культури перед загладою, то в Ню Йорку повстав би не скромний Дім Української Культури, але величава палата — хмародер.

Ми так далеко не сягаємо, але все таки сподіємося, що серед американських українців найдеться кілька десяток патріотів, що дадуть по тисячі долярів, щоб кожен з них став Основником Дому Української Культури в Ню Йорку. Імя основника буде вписане золотими буквами на мармуровій таблиці в голі Дому Української Культури. Ми віримо, що найдеться кілька соток американських українців, що зложать дар найменше по сто долярів, щоб стати Добродіями Дому Української Культури в Америці; їх імена будуть вписані в окремій Памятковій Книзі Дому Української Культури, що буде постійно виставлена в голі Дому Української Культури. Ми віримо в любов американських українців до свого рідного краю.

Дім Української Культури Наукового Товариства ім. Шевченка буде сховищем для всіх культурних дібр українського народу і власністю цілого народу, неподіленого на партії, чи релігійні віроісповідання.

Тому всі ми, по своїй матеріяльній спромозі повинні заняти відповідне місце поміж тими, що дадуть життя Домові Української Культури в Ню Йорку.

Вол. Дорошенко

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТОПИС

3)

Про заснування РУП (12. 2. 1900) автори не згадують, хоч це була подія великої історичної ваги, а другій визначній організації „Союзові визволення України", заснованій наддніпрянськими політичними еміґрантами, колишніми членами РУП, присвячено всього чотири рядки (ст. 66) невірної й нічого невартої інформації. Мовляв, заснували його „укр. політичні діячі з **Галичини** й Великої України". Неправда! Галицькі діячі заснували спершу „Головну Укр. Раду", яку згодом перетворено на „Загальну Укр. Раду", а Союз заснували і ввесь час ним кермували самі наддніпрянці, брали в ньому участь тільки галицькі й буковинські українці як співробітники. Літопис не подає ні імен діячів Союзу й ні словом не згадує про його велетенську політичну, дипломатичну, видавничу й культурно-освітню діяльність у таборах полонених на окупованих Німеччиною й Австрією західно-українських землях — Волині, Холмщині й Підляшші. Не згадує й про створення Союзом двох дивізій укр. війська — Синьожупанників і Сірожупанників. Зате канад. організації „Союз Українців Самостійників" — приділено вдвічі більше місця (ст. 99), а КУК-ові (ст. 87-88) та Едмонтонському УНО (ст. 62) аж по 1/3 сторінки. КУК дістав спеціяльну рекомендацію, правда дуже наївно й незручно й незручно стилізовану: „Отже Комітет Українців Канади веде дуже корисну працю на добро української справи" (ст. 88). Ми в цьому не сумніваємося, а ворогів КУК-а ця похвала однаково не переконає. (Про КУК на скитальщині промовчано). Тільки чомусь про українські організації й видавництва ЗДА ні звука. Укр. Ам. Конґресовий Комітет, Панамериканську Укр. Конференцію, ЗУАДК, Укр. Нар. Союз, Укр. Робітничий Союз, „Провидіння", „Народна Поміч", тощо, так само, як і „Свободу", „Америку" й інші видавництва чомусь не привернули до себе уваги авторів Літопису. Пан Фільомеля на скитальщині міг і не знати про заокеанські справи, але ж редактор, сидячи у Канаді, міг дістати потрібні інформації безпосередньо від згаданих установ і редакцій. Але йдімо далі. В згадці про „Слово о Полку Ігоревім" (ст. 35), яку слід би було стилізувати менш поетично, а більш річево, пропущено, що перекладали його також Шевченко, Б. Лепкий і Микола Мельник. У згадці про А. Гончаренка подано цілком фальшиву інформацію, що він був „оборонець нащадків тих запорожців, що переселилися на Аляску після зруйнования Січі" (ст. 40). Це все, як то кажуть, **виссане з пальця.** Ніколи запорожці не переселювалися на Аляску. Це ж очевидний абсурд. Навіть якби вони хотіли це зробити, то це було б для них підприємством просто неможливим до виконання. Та й нащо їм було забиратися в якусь далеку Аляску, коли вони собі любісінько сховалися в сусідній Туреччині? Не треба змішувати російських сибірських козаків з українськими запорожцями. Це зробив був покійний Гончаренко, а за ним москаль Матросов (гр. Леліва) в російському журналі „Историческій Вестник", а за Матросовим, на жаль, і дехто з українців, виставляючи собі testimonium paupertatis щодо свого знання рідної історії. Дата смерти Миколи Гоголя фігурує двічі під 11. 2. 1852 р. (ст. 18) і під 4. 3. 1852 р. (ст. 22), себто раз за старим, а потім за новим стилем

(Кінець буде)

ПОСПІХ У ГРАБУВАННІ ХЛІБА

Ще в червні ц. р. пленум ЦК КП(б)У у спеціяльній постанові зобов'язав всі партійні і совєтські організації побудувати свою роботу так, щоб колгоспи у липні здали основну частину хліба державі, а в серпні щоб хлібоздачу повністю закінчили. Щоб ця постанова партії була виконана, місцеві партійні органи урухомили цілий апарат пропагандистів і аґітаторів, які докучають колгоспникам на кожному кроці. В самому тільки Богодухівському районі на Харківщині поміж колгоспників випустили 1900 аґітаторів. А все таки в газетах зустрічається нарікання, що робота коло врожаю поставлена на неналежному рівні.

(У. Д.)

Для кращого завтра купуйте Бонди Перемоги.

СЕСІЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ

(Продовження зі стор. 1-шої)

Сесію Асамблеї відкрив її дотеперішній предсідник, ген. Карльос П. Ромульо, стверджуючи, що „ми зібрались в розпачливій хвилині для рятунку миру і світу". В своїй інавгураційній промові він закликав д оперенесення головних повновластей з Ради Безпеки, де їх постійно паралізує советське „вето" на Генеральну Асамблею та до створення „відповідної військової сили", яка в потребі виконувала б рішення Об'єднаних Націй. Голова советської делеґації, міністер закордонних справ Вишинський, як і державний секретар Ачесон, забрали коротке слово в справі резолюцій відносно Китаю, але обидва помітно вистерігались гострої виміни слів вже на інавгураційній сесії. Опісля приступлено до полагоджування формальностей, що продовжуватиметься ще й на сьогоднішньому засіданні. Тілько тоді Асамблея зможе приступити до розглядання порядку нарад та зголошених справ.

ІРАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК ПРЕДСІДНИКОМ АСАМБЛЕЇ О. Н.

Лейк Соксес, 20. вересня. — На вчорашньому інавгураційному засіданні Генеральної Асамблеї О. Н. вибрано її предсідником іранського представника, Назроляга Ентезама. — Другим кандидатом на предсідника був пакістанський міністер закордонних справ Моггамед Зафруляг Хан. Ентезама вибрано більшістю 32 голосів проти 22 опозиційних.

НЕ ЗАБОРОНЯЮТЬ ВИВОЗИТИ ДО РОСІЇ МАТЕРІЯЛИ

Вашингтон. — Адміністратор Пляну Маршала, Павло Гофман, виявив, що уряд противний ухваленій законові, який забороняв би давати допомогу для таких країн, які вивозять свої матеріяли до підсоветських країн. Гофман сказав, що такий закон тільки застрашить ці країни в Европі чи де інакше, що вивозять товари до Росії. Такі країни мають свої закони в цій справі і вони є вистачальні. Коли б прийшла заборона европейським країнам на цілковитий вивіз їх товарів до Совєтів, тоді вони не можуть дістати в заміну потрібних товарів з Росії. В результаті Америка мусіла б постачати свої матеріяли таким країнам на місце російських.

МЕККЛОЙ НА ПОМІЧНИКА МАРШАЛА В ДЕПАРТАМЕНТІ ОБОРОНИ

Вашингтон. — З обняттям становища секретаря оборони ген. Джорджом К. Маршалом, виринуло питання підсекретаря оборони, який мав би заступати секретаря у важливих хвилинах. Підсекретар оборони є подекуди важливіший ніж самий секретар тому, бо він на ділі завжди перебуває в бюрі і веде всі діла тоді, коли секретар виїздить в різних орудках. Серед поінформованих втримується переконання, що підсекретарем стане Джан Дж. Мек Клой, теперішній високий комісар в Німеччині. Про нього кажуть, що це виїмково спосібна людина, знаменитий адміністратор і добре познайомлений з військовими справами. Він уже служив як помічник в департаменті оборони за часів секретаря Стімсона підчас другої світової війни. Він з фаху адвокат і був головою Світового Банку.

ПІД ПРАПОРОМ БАТЬКІВЩИНИ зупинились на короткий відпочинок ці три американські вояки Першої Дивізії Морської Піхоти, що є в поході на Сеул, здобуту червоними на початку війни столицю нападеної ними Корейської Республики.

В ПОХОДІ НА СЕУЛ

(Докінчення зі стор. 1-шої)

шляхом в напрямку на Сувон. Аліянтська артилерія відкрила сильний вогонь на ворожі позиції в Сеул, що можна вважати передвісником безпосереднього аліянтського наступу на саму столицю.

Аліянти продовжують з успіхом наступ на цілому південному фронті, з головним напором на центральному секторі в район здобутого вже міста Вейгван, що панує над головним шляхом з півдня до Сеулу. Є познаки, що ворог, все ще ставляючи опір на цьому фронті, пробує чим швидше відтягнути з нього головні сили, — щоб врятувати їх з можливого оточення та перекинути на новий фронт, що його відкрито після аліянтського десанту в Інчон. Американські війська вже є кілька миль поза Вейгван. На інших секторах фронтової лінії на річці Нактонг американці переправились через неї в четвертому місці — встановлюючи новий мостовий причілок та переходячи безпосередньо до дальшого наступу, головно в районі напроти міста Чангйонг. На східному фронті південно - корейські війська здобули важливий порт Поганг та підступили до міста Кігйє, вісім миль на північний захід від Поганг. Хоча ворог є в загальному відступі, залишаючи при цьому воєнний матеріял включно з важкою зброєю, ще немає підстав твердити, що він розбитий. В усіх боєвих акціях на всіх фронтах з успіхом інтервенювали сильні з'єднання американської та аліянтської авіяції, допомагаючи аліянтським силам на фронтах та розгромлюючи ворожу воєнну машину і воєнний потенціял в запіллі. Особливо успішні були вчора і сьогодні вранці атаки на скупчення відступаючих ворожих військ, як теж на шляхи їхнього відступу.

КІМПО БАЗОЮ НОВОГО ЛІФТУ

Кімпо, Корея, 20. вересня. — Цей аеродром, тількищо здобутий американськими десантними військами, вже став головною базою нового „ліфту", масового американського повітряного постачання і на десантний фронт біля Сеул. Командантом нового ліфту є генерал В. Г. Тоннер, той сам, що командував подібними операціями в Африці під час війни та в Берліні під час советської блькади. Кожних вісім минут приземлюється тепер на цьому аеродромі великий американський транспортовий літак, висаджуючи війська та воєнний матеріял, на загальну кількість около 400 тонн денно. Це сильно скоротить шляхи американського постачання і надасть цьому новому фронтові більшої розгонової сили.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з советської преси)

ВУГЛЯРІ ВІДСТАЮТЬ

У Сталіно дня 20. 7. відбулася „нарада активу працівників вугільної промисловости Сталінської области" при участи 1500 людей. Прочитано доповідь про „підвищення продуктивности, поліпшення організації виробництва і зміцнення технічного керівництва у шахтах Донбасу". Її читав самий міністр вугільної промисловости СССР О. Ф. Засядко. В доповіді він відзначив, що, „незважаючи на велике оснащення вугільних підприємств всякою новою технікою, продуктивність праці донецьких шахтарів все ще відстає від передового рівня". Домагався від шахтарів виконувати, але і перевиконувати пляни видобутку вугілля".

Ті, що з уряду забрали слово в дебатах, заявили, що донецькі шахтарі „в найближчім часі зліквідують наявні хиби в роботі шахт і докладуть всіх сил, щоб добитися нового зростання вуглевидобутку і підвищення продуктивности праці". Наче на оправдання, вказували на те, що в Донбасі „успішно розвивається кампанія підписів під Стокгольмською відозвою".

Подібна нарада відбулася також у Ворошиловграді. З доповіддю на цю тему виступив той же Засядко. В Сталіно і в Ворошиловграді промовляв до зібраних секретар ЦК КП(б)У Л. Г. Мельников.

Коли взяти на увагу, що зібрані були скликані партією, що на них виступили такі знаменитості, як Мельников і Засядко, що про підвищення продуктивности праці шахтарів писали центральні і обласні органи советської преси, то ясно виходить, що в СССР, зокрема в Україні, кладеться великий натиск на вуглеву продукцію під сучасну пору. Офіційно заявляється, що „вугілля країні потрібне для забезпечення миру в світі".

ПО 4 НОРМИ „ДЛЯ МИРУ"

Зібравши підписи під Стокгольмською відозвою, советська влада вимагає від селян і робітників „послідовно" доказати свою згідливість з текстом заклику, взяти на себе „зобов'язання самовідданою працею зміцнювати могутність СССР". Деякі робітники „добровільно" згодилися виконувати по 4 норми денно. Їх прикладом комуністи послуговуються як середником до підганяння інших.

ПОДЯКА

Цією дорогою висловлюю найсердечнішу подяку панству Юстині та Стефанові МАЙК з Маямі за спроваджене мене з родиною до Америки. Нехай Всевишній винагородить їх сторицею за добре серце.

Прот. ДІАТЕЛОВИЧ з родиною.

ЗАОРЮЮТЬ СТЕРНІ

На Миколаївщині впали рясні дощі. На той час в багатьох колгоспах вже розпочали оранку стернів.

НАГОРОДЖЕННЯ АКАДЕМІКА В. П. ФІЛАТОВА

Академіка В. П. Філатова, директора Одеського інституту очних захворінь в 75-річчя з дня народження указом президії верховного совєту СССР нагороджено званням „героя соціялістичної праці" і надано орден Леніна та золоту медалю „серп і молот".

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ В КОНВЕНЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРІВ

У днях 21-24 серпня ц. р. відбулася конвенція Асоціяції Американських Ветеринарних Лікарів в Маямі Біч на Фльориді. Приявних на конвенції біля двох тисяч вет. лікарів.

Відзначуємо її тому, що завдяки стараннями Управи Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів в Америці в програмі Конвенції передбачено конференцію в справі розв'язки проблеми ветеринарних лікарів (бувших ДП) — чужинців. До участи були офіційно запрошені представники нашого Об'єднання. Українців вет. лікарів репрезентував д-р Роман Барановський, що відчитав реферат, в якому з'ясував проблему чужинців вет. лікарів в ЗДА а зокрема українських вет. лікарів, як найчисленнішої групи.

Між іншими точками видвигнена була, як найважніша, справа нашого правного оформлення, визнання дипломів, допущення до іспитів (стейт борд екзамінейшен) і затруднення у фаховій праці.

Реферат вислухано з наявним зацікавленням, що потягнуло за собою оживлену дискусію американських вет. лікарів, приявних на конференції, які однозгідно поставилися прихильно до наших бажань.

Нав'язання особистих зв'язків з впливовими чинниками АВМА і членами Едукаційної Комісії каже сподіватися корисних вислідів для членів нашого Об'єднання.

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ НА СВЯТІ ОБЖИНКІВ

Ню Йорк. — Щорічне Свято Обжинків у програмі Діточих Городів, улаштоване в городах при Іст 64-68 вулицях від Йорк Евеню, зазначилося цього року участю дітей в українських сільських одягах. Згадані городи плекають ородину й інші земплеплоди під опікою згаданої організації. На закінчення цьогорічного збору землеплодів прийшло 500 дітей, а серед різнородних продукцій визначилися українські діти: Олімпія Фединяк і Роза Марія Пугар своїми співами. Їх фотографії на тлі городу поміщує щоденник Ню Йорк Геральд Трибюн у виданні з 20 вересня.

МІСТО НЮ ЙОРК БУДЕ ВИПРОБОВУВАТИ ВИНАХОДИ ДЛЯ ОСТОРОГИ

Ню Йорк. — Урядовці цивільної оборони незабаром випробують прилади для остороги перед нападом з повітря, які уставлено в різних місцях. Тому, щоб мешканці не попали в переполох, день і місце проби буде подано в газетах і по радіо. Департамент прилюдних робіт уставляє тепер 200 сирен. Деякі з них нові, інші це тільки відновлені сирени з другої війни. Крім того яких 400 міських машин будуть мати свиставки, які будуть повновати великі сирени.

ТАРЗАН, ч. 2433. Всі одної думки.

Тільки Великий Луї найшовся здалека від голосних звуків, він з острахом утікав з побережжя.

Міжтим на березі, підо впливом кількох горляних звуків Тарзана, войовничий Молат успокоївся і дозволив Рендові перейти.

Перший раз щаслива пара зрозуміла, що малпочоловік був їх дійсним другом.

Після провірки вправлена як шпитальна доглядачка Діяна, завважала, що стріл Скондера застряг у нозі Кулу.